

สหกรณ์ยางระยอง เจริญก้าวหน้า

เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2559 นายสมศักดิ์ สุวรรณสุจริต ผู้ว่าราชการจังหวัดระยองร่วมจับมือเดินหน้าเป็นสักขีพยานในการทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการซื้อขายยาง ระหว่างระหว่าง บริษัทไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน หรือ "TRUBB" กับ ชุมนุมสหกรณ์ระยอง จำกัด หรือ "ชสจ.ระยอง" และเครือข่าย ที่โรงแรมโกลเด้นซิตี ระยอง โดยมี นายวรเทพ วงศาสุทธิกุล กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัทไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน กับ นายเจลา จิมพู ประธานกรรมการ ชุมนุมสหกรณ์จังหวัดระยอง จำกัด เป็นผู้ลงนาม ในการลงนามครั้งนี้มีนายเสนอ ชูจันทร์ รองอธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ นายอุทัย สอนหลักทรัพย์ ประธานสภาเครือข่ายยางและสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางแห่งประเทศไทย ตลอดจนเครือข่ายสหกรณ์จังหวัดระยอง ร่วมจับมือเดินหน้าเป็นสักขีพยานในครั้งนี้ด้วย

วันนี้ของ
ธีระชัย แสนแก้ว
 ผู้นำทาง สางปัญหา
 วางระบบ อ้อย สู้ ยางพารา

จาก อ้อย สู้ ยางพารา วันที่
 ของ "ธีระชัย แสนแก้ว" ขอบใจผู้นำ
 ทาง สางปัญหา วางระบบ สร้าง
 ความมั่นคงอย่างยั่งยืนให้เกษตรกร
 ชาวสวนยางจากอ้อยสู่ยางพารา

ธีระชัย แสนแก้ว

อะกรี พลัส ได้มีโอกาสนั่งคุยกับอดีต รมช.เกษตรฯ "ธีระชัย แสนแก้ว" ที่พ่วงท้ายตำแหน่ง "แกนนำเกษตรกรภาคอีสาน" หลังจากห่างหายไปนานในฐานะนักการเมือง เนื่องจากภารกิจอำนาจของรัฐบาลทหารที่ต้องการวางระบบประเทศไทยให้เกิดความเข้มแข็ง ส่งผลให้นักการเมืองอาชีพหลายต่อหลายคนต้องตงงาน ไปตามๆ กัน

"ธีระชัย" ในฐานะประธานชมรมสถาบันชาวไร่อ้อยภาคอีสาน พูดคุยด้วยท่าทางยิ้มแย้มเหมือนเคยว่า "ไม่ว่าจะเกิดปัญหาอะไร ผมไม่เคยตงงาน เหมือนกับนักการเมืองคนอื่น ๆ เพราะผมมีอาชีพชัดเจนก่อน เข้าไปนั่งในสภาผู้แทนราษฎรในฐานะ ส.ส. ที่เป็นตัวแทนของประชาชน นั่นคือ อาชีพเกษตรกร เพราะก่อนที่ผมจะเข้ามาเล่นการเมืองผมมีอาชีพเป็น ชาวไร่ชาวนาชาวสวน และถึงวันนี้ผมก็ยังทำนาข้าว ปลูกอ้อย และทำสวนยางพารา กว่า 221 ไร่ นี่เองที่ทำให้ผมเป็นเกษตรกรตัวจริง ที่เข้าใจหัวอกชาวเกษตรกรอย่างแท้จริง"

จากแกนนำชาวไร่อ้อย สู่การแก้ไขปัญหา อย่างเป็นระบบ

ก่อนจะเข้ามาเล่นการเมืองอย่างเต็มตัว "ธีระชัย" เป็นชาวนาและชาวไร่อ้อยมาก่อน ทำให้รู้ซึ่งถึงปัญหาต่างๆ ของเกษตรกร โดยเฉพาะปัญหาราคาสินค้าอ้อยและน้ำตาลที่เป็นปัญหาหนักไม่แพ้สินค้าอื่น จนทำให้เกษตรกร

ชาวไร่อ้อยต้องเสียชีวิตไปหลายราย กว่าจะรวมตัวกันและแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบเหมือนทุกวันนี้

ณ เวลานั้นกลุ่มเกษตรกรชาวไร่อ้อย ถือว่าเป็นกลุ่มเกษตรกรที่มีการรวมตัวกันเป็นระบบ และมีความเข้มแข็ง เรื่องการวางแผนจัดการแก้ปัญหาราคาสินค้าอย่างยั่งยืน ได้ดีเป็นอันดับต้นๆ ในบรรดากลุ่มเกษตรกรต่าง ๆ เพราะมีการจัดสรรและแบ่งผลประโยชน์ ที่ชัดเจนตั้งแต่ต้นน้ำคือ เกษตรกร จนถึงปลายน้ำ คือ โรงงานแปรรูปส่งออก เกษตรกรชาวไร่อ้อย มีการรวมตัวเป็นองค์กร สมาคม ชาวไร่อ้อย 4 องค์กรหลักๆ คือ สหพันธ์ชาวไร่อ้อย สหสมาคมชาวไร่อ้อย ชมรมสถาบันชาวไร่อ้อย และสหพันธ์ชาวไร่อ้อย และมีความเชื่อมโยงกับสถาบันฯ ที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย จำนวน 33 สถาบัน โดยเฉพาะชาวไร่อ้อยภาคอีสาน "ธีระชัย" บอกว่า แกนนำหลักของชาวไร่อ้อยภาคอีสานจดทะเบียนเป็นไปตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย ซึ่งในภาคอีสานมีโรงงาน 19 โรงงาน ปริมาณอ้อยของภาคอีสานมีทั้งหมด กว่า 47 ล้านตัน มากที่สุดเมื่อรวมทั้งประเทศ ซึ่งมีอยู่ 105.9 ล้านตัน

พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย ประกาศใช้มาตั้งแต่ปี 2527 จนถึงปัจจุบัน ชาวไร่อ้อยปฏิบัติตามพ.ร.บ. อย่างเคร่งครัด ซึ่งกำหนดชัดเจนว่าโรงงานน้ำตาลในประเทศไทยต้องปฏิบัติตามอย่างไร ก่อนที่จะมีพ.ร.บ. ออกมา

ประกาศใช้อย่างเป็นทางการ ช่วงนั้นโรงงานน้ำตาล มีเพียง 30 กว่าโรงงานเท่านั้น ก่อนจะขยับเพิ่มขึ้นมาเป็น 46 โรงงาน ปัจจุบันมีถึง 51 โรงงาน และยังมีภาระจะขออนุญาติต่อไปอีก ซึ่งมีพอที่จะรับปริมาณอ้อยที่เกษตรกรปลูกเพราะโรงงานน้ำตาล มีคู่สัญญาชัดเจน คือ เกษตรกรชาวไร่อ้อย ที่จะต้องส่งอ้อยเข้าโรงงานน้ำตาลในพื้นที่

พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย เป็นการรวมตัวของเกษตรกร

พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย เน้นเรื่องการแก้ปัญหาอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ โดยเริ่มตั้งแต่ การสนับสนุนให้มีการรวมตัวกันของกลุ่มเกษตรกร เป็นสถาบันชาวไร่อ้อย ซึ่ง เกษตรกรชาวไร่อ้อยภายใต้พ.ร.บ.จะต้องจดทะเบียนเป็นชาวไร่อ้อยตามกฎหมาย และหัวหน้ากลุ่มชาวไร่อ้อยตามกฎหมาย ซึ่งอาจอยู่ในรูปการรวมกลุ่มเป็นสมาคมชาวไร่อ้อย หรือ สหกรณ์ชาวไร่อ้อย ที่เป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย โดยการจดทะเบียนเป็นสถาบันชาวไร่อ้อยตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ.2557 คุณสมบัติของสมาคมชาวไร่อ้อย คือ ต้องมีสมาชิก 600 คน โดยสมาชิกต้องส่งอ้อยเข้าโรงงานน้ำตาล โรงงานใดโรงงานหนึ่งไม่ต่ำกว่า 55% ของผลผลิตอ้อยในสมาคมชาวไร่อ้อย

นี่คือ เรื่องท้าทายความสามารถของผู้นำชาวไร่อ้อย หากว่าผู้นำบริหารงานสมาคมไม่ดี สมาชิกก็จะก็ไม่อยู่ด้วย และจะลาออกไปอยู่กับสมาคมอื่น อันนี้ถือเป็นการแข่งขันกันทำความดีอย่างหนึ่ง ระบบนี้ก็เลยเป็นระบบที่มันอยู่คงทนมาจนถึงทุกวันนี้

การจัดการปัญหาดาบพ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย "ธีระชัย" เล่าให้ อะกรี พลัส ฟังว่า เมื่อก่อนจะ

เห็นว่าเมื่อราคาอ้อยตกต่ำ เกษตรกรก็จะรวมตัวกันเดินขบวนปิดถนน มาชุมนุมที่ทำเนียบรัฐบาล แต่ช่วงหลังไม่ค่อยจะมีเหตุการณ์แบบนี้ เพราะตัวแทนเกษตรกรชาวไร่อ้อยมีเวทีพูดคุยกันโดยมีหน่วยงานราชการ 3 หน่วย คือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงอุตสาหกรรม มีแม่งานหลัก คือ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม นั่งเป็นประธาน มีตัวแทนจากกระทรวงเกษตรฯ และกระทรวงพาณิชย์ระดับรองปลัดกระทรวงฯ นั่งเป็นบอร์ดบริหารงานด้วย และมีตัวแทนโรงงานน้ำตาล 7 คน ตัวแทนข้าราชการ 5 คน ตัวแทนเกษตรกร 9 คน รวมเป็นบอร์ดบริหารใหญ่ของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลที่กำกับดูแลทั้งองค์กร พิจารณาปัญหาเรื่องต่างๆ ก่อนจะนำเสนอเข้ากรม.

อันนี้คือโครงสร้างของหน่วยงาน ถ้าพูดต่อไปภายใต้พระราชบัญญัติฯ นี้ ก็มีคณะกรรมการต่างๆอีกหลายคณะที่แบ่งแยกกันทำงาน เช่น กระทรวงเกษตรฯ รับผิดชอบในเรื่องอ้อย ก็จะมีคณะกรรมการอ้อย โดยมีอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรเป็นประธาน และมีตัวแทน ระดับรองอธิบดีจากกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ ตัวแทนชาวไร่อ้อย ตัวแทนโรงงาน เข้ามาเป็นคณะกรรมการฯ ส่วนคณะกรรมการน้ำตาลทรายมีอธิบดีกรมการค้าภายในเป็นประธาน พวกเขาจะแบ่งแยกให้ทุกคนได้เป็นใหญ่หมดหมายความว่า ถ้าเรื่องอ้อยก็ยกให้กระทรวงเกษตรเป็นใหญ่ ถ้าเรื่องน้ำตาลทรายก็ให้กระทรวงพาณิชย์เป็นใหญ่

ในส่วนของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งมีโรงงานน้ำตาลมีอ้อย จะมีปลัดกระทรวงนั่งเป็นประธาน เขาจะยึดอยู่ตรงนั้น เพราะอุตสาหกรรมก็เป็นใหญ่ ก็ถือว่าแบ่งแยกกันไป ส่วนกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย จะมีตัวแทนจากหลายๆ กระทรวง รวมถึงตัวแทนกระทรวงการคลังด้วย และมีตัวแทนจากหน่วยงานราชการ 4 คน ตัวแทนโรงงาน 3 คน ตัวแทนชาวไร่ 3 คน นี่ก็คือกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย มีหน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบเรื่องเงินกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย กรรมการบริหารฯ มีหน้าที่ในการรวบรวมตัวเลขต่างๆ ข้อมูลการผลิต เพื่อมาคำนวณราคาอ้อยในแต่ละปี ในเบื้องต้นต้องมีหน้าที่ในการเจรจาเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับอ้อย ซึ่งถือว่าเป็นระบบระเบียบดีมาก ในเรื่องการส่งออกน้ำตาล เป็นหน้าที่ของกรมการน้ำตาลทราย เวลามีปัญหาต่างๆ ก็จะเสนอเข้าคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ถ้ามีปัญหาเรื่องราคาก็มีกลไกของมัน จะมีการจัดการเรื่องโควตา เป็นระบบมีสูตรการคิดคำนวณ ซึ่งเราเข้าไปมีส่วนร่วมที่มีความชัดเจนอยู่แล้วตามกฎหมาย

และเราก็มีการตั้งบริษัทฯ ขึ้นมา เพราะว่าเราไม่ไว้ใจโรงงานน้ำตาล เราตั้งบริษัทอ้อยน้ำตาลไทยขึ้นมา บริษัทอ้อยน้ำตาลไทยมีหุ้นส่วนอยู่ 3 ฝ่าย คือ หน่วยงานราชการ

กระทรวงอุตสาหกรรม 33% ชาวไร่อ้อย 33% โรงงาน น้ำตาลทราย 33% เป็น 100% จะมีตัวเลขน้ำตาลที่ส่งผ่านบริษัทอ้อยน้ำตาลไทยบิลละ 8 แสนตัน แต่เป็นโควตาในการส่งออกน้ำตาล เขาเรียกว่า โควตา ข. โควตา ก. ก็คือ บริโภคภายในประเทศ ผลิตก่อนบริโภคภายในประเทศ พอเปิดหีบอ้อย เขาต้องบังคับให้ผลิตโควตา ก. ก่อน คุณต้องผลิตให้ครบ ตามปริมาณจัดสรร

สมมุติว่า 25 ล้านกระสอบ คุณต้องผลิตให้ครบโควตา ก. ก่อน เพราะให้คนในประเทศไทยบริโภคซะก่อน ก่อนที่จะส่งออก ส่วนโควตา ข. ส่งออกไปเพื่อที่จะได้รู้ว่าราคาตลาดโลกมันเท่าไร จะได้ไว้วางใจกัน ระหว่าง ชาวไร่ โรงงานราชการ ของจริง เวลาส่งออกมันจะมีตัวเลขราคาในการส่งออก และนำราคานั้นมาคิดคำนวณเป็นราคาอ้อยในแต่ละปี นี่คือ ราคาส่งออก

ส่วนโควตา ค. ก็คือ โรงงานน้ำตาล ประมาณ 70% ส่งออกผ่านบริษัทของเขาต่างหาก แต่เขาจะขายในราคาเท่าไรก็แล้วแต่ แต่เราจะเอาราคาที่ส่งผ่านบริษัทอ้อยน้ำตาลไทย มาเป็นเกณฑ์ในการคิดคำนวณราคาอ้อย ถ้าคุณขายได้เยอะคุณก็เอากำไรไป สมมุติว่าเราขาย โควตา ข. 15 เซนต์/ปอนด์ เราก็จะคิด 15 เซนต์/ปอนด์ ถ้าไปขายได้ 17 เซนต์/ปอนด์ ก็ได้ไป แต่ถ้าขายได้ 12 เซนต์/ปอนด์ ก็ต้องมาคิด 15 เซนต์/ปอนด์ ก็ต้องควักทุนมาจ่ายให้ระบบ ยึดโควตา ข.เป็นหลัก ยึดของบริษัทกลางเป็นหลัก อันนี้คือระบบของมัน นี่เป็นตัวแทรก ตัวทำราคา

ในเมื่อกระบวนการทุกอย่าง มีโควตา 3 โควตาแล้ว ชาวไร่อ้อยมีหน้าที่ในการส่งอ้อยเข้าโรงงานน้ำตาล เราจะ มีตัวแทนชาวไร่อ้อย ตัวแทนสถาบันชาวไร่อ้อย ตัวแทน โรงงานน้ำตาล และตัวแทนราชการประจำโรงงาน เขาเรียกว่าคณะกรรมการควบคุมการผลิตประจำโรงงาน คอยดูแลรับผิดชอบ ดูเรื่องตัวเลข โดยมีคณะกรรมการ 3 คน และมีเจ้าหน้าที่สำนักงาน คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นหัวหน้า และก็จะมียุคน้องอีกแล้วแต่ละโรงงาน เล็ก ใหญ่ ตั้งแต่ 10 คนถึง 20 คน ไปดูแลควบคุมการผลิตที่โรงงานน้ำตาล ก็จะมีตัวเลขที่ชัดเจน อ้อยต้นแรกจนถึงน้ำตาลเม็ดสุดท้าย โกงไม่ได้ ในเมื่อเราควบคุมกำกับดูแลแล้ว

ในเมื่อโรงงานไม่สามารถลักลอบเอาน้ำตาลออกไปได้ ก็เป็นตัวเลขที่ชัดเจน เพราะมันเป็นระบบแบ่งปันผลประโยชน์ 70 : 30 พอผลิตแล้วเรารู้ตัวเลขชัดเจน เราก็ขาย ส่วนใหญ่การขายน้ำตาล เราจะขายล่วงหน้า ยกเว้นบริโภคภายในประเทศ ซึ่งเราจัดโควตาขายภายในประเทศต่างหาก ซึ่งเราจะไม่ให้ผู้บริโภคได้เดือดร้อน หรือสินค้าขาดตลาด นั่นคือ ขบวนการจัดการปัญหาอ้อยและน้ำตาลที่ผ่านมา

ธีระชัย แสงแก้ว

จากการแก้ปัญหาอ้อยสู่การแก้ปัญหาห่วงโซ่อุปทาน จากการแก้ปัญหาอ้อย มาสู่เรื่อง “การแก้ปัญหาอย่างพารา” ในวันนี้ของ “ธีระชัย” แกนนำเกษตรกรชาวสวนยางของภาคอีสานที่ได้เข้ามารับตำแหน่ง นายกสมาคมเกษตรกรชาวสวนยางภาคอีสาน เล่าให้ อະกริ พลัส ฟังว่า หลายปีที่ผ่านมารัฐบาลมีการส่งเสริมให้ปลูกยางในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้เขาได้มีโอกาสเรียนรู้และศึกษาเรื่องยางพาราอย่างจริงจัง โดยลงมือปลูกยางพาราในที่ดินกว่า 124 ไร่ และสามารถกรีดยางได้แล้วกว่า 60 กว่าไร่

“กว่าจะถึงวันนี้เขาได้ติดตามปัญหาและสถานการณ์ยางพาราอย่างต่อเนื่องทุกยุคทุกสมัย ไม่ว่าจะเป็นการเสนอให้มี พ.ร.บ.ยาง ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเป็นรูปธรรม เพราะติดปัญหาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการยุบสภา การยึดอำนาจ แต่คิดว่า ในยุคของคสช. น่าจะประสบความสำเร็จ เพราะมี สนช. ที่ทำให้สามารถนำเสนอเรื่องพ.ร.บ.ยางได้อย่างรวดเร็ว ผ่านมติครม. โดยไม่มีใครคัดค้าน ครม.เห็นชอบก็เข้าสนช. สนช. ก็ตั้งคณะกรรมการฯ สิ่งไหนที่ดี เขาก็เอามาเป็นต้นแบบ โดยเนื้อหาบางส่วนล้อมาจาก พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย ไม่ว่าจะเป็นการจดทะเบียนเกษตรกร รวมถึงเรื่องระเบียบการรวมกลุ่มของสถาบันเกษตรกรด้วย”

จนทำให้มีพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยขึ้นมา ที่จะรวบรวมการทำงานของ 3 หน่วยงาน ให้เป็นหนึ่งเดียวกัน ในชื่อของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง หรือ สกย. เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ มีหน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบส่งเสริมเกษตรกรให้ปลูกยาง โดยรับเงินสงเคราะห์ (CESS) หรือเงินค่าธรรมเนียมการส่งออก ถ้าได้มา 100% จะเป็นค่าบริหารจัดการ คือ เป็นเงินเดือน

พนักงานในสภย. 15% อีก 5% จะเอาไปให้ศูนย์วิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร เพื่อการศึกษา ค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับกิจการยางในอินที่ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าของสวนยาง และอีก 80% จะเอามาจ่ายสงเคราะห์ให้กับเจ้าของสวนยางที่ปลูกทดแทน เช่น ปลูกทดแทน 25 ปี ตัดแล้วโค่น โคนแล้วตัด ทางสภย. ก็จะนำเงินส่วนนี้ให้กับพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยาง ที่โค่นแล้วปลูกใหม่

อีกหน่วยงานหนึ่งที่สำคัญ คือ องค์การสวนยาง หรือ อ.ส.ย. ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจเช่นเดียวกับสภย. มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ อ.นาบอน จ.นครศรีธรรมราช มีพื้นที่สวนยาง 4 หมื่นกว่าไร่ เพื่อจะพัฒนา ขยายพันธุ์ยางให้เป็นต้นแบบของเกษตรกรชาวสวนยาง และยัง เป็นหน่วยงานที่สามารถผลิตและจำหน่ายผลิตผลเกี่ยวกับยางพาราได้อีกด้วย

ในส่วนของอ.ส.ย.มีพนักงานจำนวนมาก พอกรีดยางได้ ก็นำส่งโรงงานผลิตยางอยู่ที่ทางใต้อีกประมาณ 3 โรงงาน โรงรม โรงรับยางสด FTR ทำให้สามารถทำธุรกิจซื้อมา-ขายไปได้เลย ในปี 2553 ทางพื้นที่ภาคอีสาน มีการปลูกยางเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทาง อ.ส.ย. จึงเห็นว่าน่าจะมีโรงงานนำร่องผลิตยาง จึงได้จัดสร้างโรงงาน FTR 20 ที่ จ.ศรีสะเกษ จำนวน 1 โรง ต่อมาได้จัดสร้างโรงงานผลิตยางที่ จ.อุดรธานี และ จ.นครพนม ซึ่งสามารถผลิตยางเป็น FTR 20 โรงละ 2 หมื่นตันต่อปี นี่คือ โรงงานขององค์การสวนยาง ที่สามารถค้าขายได้ ในส่วนของการบริหารงาน จะมีบุคคลภายใน ภายนอกสลับเปลี่ยนกันมาเป็น ผอ.องค์การสวนยาง รับหน้าที่บริหารกิจการ บางครั้งก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะรองรับนโยบายของรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นโครงการค้าขาย หรือรัฐบาลเอาเงินมาแทรกแซง ก็จะให้องค์การสวนยางเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการในการค้าขาย

นอกจากนี้ ยังมีสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร จากหน่วยงานหลักทั้ง 3 หน่วยงาน ซึ่งอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย หรือ กยท. นี้แหละคือปัญหา พอพ.ร.บ.การยางประกาศออกมาเมื่อวันที่ 14 กรกฎาคมที่ผ่านมา ซึ่งในบทเฉพาะกาลกำหนดให้รัฐมนตรีจะต้องแต่งตั้งผู้ว่าการเป็นการชั่วคราว ไม่เกิน 120 วัน หรือ 4 เดือน และพร้อมตั้งคณะกรรมการชั่วคราวก่อนทั้งหมด เพื่อมาออกระเบียบปฏิบัติต่างๆ ภายใต้พระราชบัญญัติการยางฯ ทั้งหมด 70 กว่ามาตราให้เรียบร้อยภายใน 120 วัน เรื่องนี้คงต้องติดตามต่อไปว่าจะมีความคืบหน้าอย่างไร

อาสาช่วยวางระบบ แก้ปัญหายางพาราอย่างยั่งยืน ให้เกษตรกรมีความมั่นคง

“ธีระชัย” ในฐานะนายกสมาคมเกษตรกรชาวสวนยางภาคอีสาน ที่ขออาสาเข้ามา เป็นคณะกรรมการการยาง

ชั่วคราว ในฐานะของตัวแทนเกษตรกร บอกว่า จากที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องอ้อยและน้ำตาลทรายมา 33 ปี ตั้งแต่ปี 2526 ก่อนที่จะมีกฎหมายอ้อยและน้ำตาลทรายออกมาในปี 2527 กอรปกับมีความรู้ความเชี่ยวชาญเรื่องทำสวนยาง เพราะเป็นเจ้าของสวนยางพารากว่า 124 ไร่ ทำให้ถูกหลายคนมองว่า เป็นชาวสวนยางโดยปริยาย พอได้เข้ามาเป็นชาวสวนยางอย่างเต็มตัว ในปี 2552 ได้รับคัดเลือกให้เป็นประธานสหกรณ์กองทุนพัฒนาชาวสวนยาง จ.อุดรธานี ซึ่งมีสมาชิกอยู่ 635 คน มีการบริหารงานที่โปร่งใส มีการประชุม มิ่งมงคล ตั้งแต่บริหารมายังไม่เคยขาดทุน แต่ยังไม่ถึงขั้นรวบรวมยางส่งเข้าโรงงาน แต่ก็มีสมาชิกที่กรีดยางไปแล้วร้อยละ 40

หลังจากบริหารงานได้สักพักก็สังเกตเห็นว่ามีสหกรณ์เกี่ยวกับเรื่องกองทุนสวนยางในภาคอีสานเยอะแยะไปหมด ก็เลยมีแนวคิดที่จะจัดตั้งเป็นสมาคม เพื่อรวบรวมเกษตรกรทั้งหมดในภาคอีสานให้มาอยู่เป็นหนึ่งเดียวกัน จึงได้จัดตั้งเป็นสมาคมเกษตรกรชาวสวนยางภาคอีสาน ซึ่งคาดว่าจะมีสมาชิกชาวสวนยางภาคอีสาน ไม่ต่ำกว่า 2 แสนคน และในครั้งนี้ก็ได้รับการเชิญจากผู้แทนภาคการเกษตร กลุ่มสหกรณ์ ให้มาเป็นนายกสมาคมเกษตรกรชาวสวนยางภาคอีสาน เป็นแกนกลางในการประสานงานระหว่างเกษตรกรหรือองค์กรเกษตรกรในภาคอีสาน เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ทำให้ได้มีโอกาสเข้ามาวางระบบในการแก้ไขปัญหายางพาราให้กับเกษตรกรในพื้นที่ภาคอีสาน

พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยเกิดขึ้น ต้องการให้เกษตรกรรวมกลุ่มกัน เหมือนเกษตรกรปลูกอ้อย เพื่อสร้างความเข้มแข็ง ทำให้เกิดอำนาจต่อรองรวมทั้งทำกิจกรรมร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับยางพารา เพราะการยางแห่งประเทศไทย หรือ กยท.ที่สร้างขึ้นใหม่ ต้องร่วมมือกันทำงานให้เป็นหนึ่งเดียว ตั้งแต่การส่งเสริม ก็คือ สภย.เก่า การตลาดและการค้าการชาย คือ อสย. และการฝ่ายวิจัยเรื่องพันธุ์ยาง สำหรับพ.ร.บ.การยางฯ เมื่อมารวมเป็นแม่น้ำสายเดียวกันก็ต้องร่วมกันวางระบบการแก้ปัญหายางพาราร่วมกัน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ จะกำกับดูแลตามพระราชบัญญัติการยางและจะมีการจัดสรรรายได้ และสวัสดิการให้กับเกษตรกรชาวสวนยางอย่างเป็นระบบ หากวางระบบที่ดี ก็เชื่อว่าเกษตรกรชาวสวนยางน่าจะยืนได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป

ขอเป็นผู้นำทาง ไปเคียดเคี้ยวความจบ

อดีตรมช.เกษตร **“ธีระชัย”** ย้ำว่า การอาสาเข้ามาดูแลเรื่องยางในฐานะตัวแทนเกษตรกรชาวสวนยางภาคอีสาน เพื่อต้องการให้เกษตรกรชาวสวนยางได้ตื่นรู้ ได้มี

ความคิด ได้ติดตามเรื่องระบบที่มีการเปลี่ยนแปลง ไม่ใช่
ว่ามีหน้าที่กริดยางอยู่ในป่าอย่างเดียว แล้วช่วยให้ใครไม่รู้
อยากให้เราได้มีความรู้และสามารถลืมนตาอำปากได้ เพราะ
เดี๋ยวนี้มันมีกลไก มีระเบียบที่ชาวสวนยางมีส่วนได้ส่วนเสีย
ที่สำคัญ คือ เรื่องสวัสดิการของชาวสวนยาง เรื่องกองทุน
สำหรับชาวสวนยาง ซึ่งจะช่วยกระจายความเสี่ยงในการ
ทำอาชีพเกษตรกร เพราะเกษตรกรถือเป็นอาชีพหนึ่งที่เป็น
กลไกสำคัญของประเทศ อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่ทำมา
ก่อนจะเข้ามาเล่นการเมือง เคยเป็น ส.จ. ส.ส. จนเขาตั้ง
ให้เป็นรัฐมนตรี พอเป็นรัฐมนตรีแล้วก็กลับไปเป็นเกษตรกร
เหมือนเดิมไม่เคยตกงาน เพราะเรามีสวน มีไร่ เราเป็น
เกษตรกรมาก่อน เราไม่เคยขี้การเมืองมาโกงชาวบ้าน ไม่
ได้เป็นนายหน้าค้าความจนจากเกษตรกร

สุดท้ายของ "ธีระชัย" ขอเป็นผู้เสียสละ ขับเคลื่อน
อยู่เบื้องหลัง

วันนี้ของ "ธีระชัย" ขอเป็นผู้เสียสละ ทำงานอยู่
เบื้องหลัง เพื่อช่วยเหลือเกษตรกร แม้ไม่มีตำแหน่งแห่งหน
ใด และย้ำชัดว่า ถ้าคิดจะเป็นผู้นำต้องรู้จักเสียสละ การ
ขับเคลื่อนใดๆ หากจริงจัง และได้รับการยอมรับ แม้การ
ประชุมได้ต้นมะขามก็สามารถขับเคลื่อนการแก้ปัญหาให้
กับเกษตรกรได้ หากได้รับการยอมรับจากพี่น้องเกษตรกร
ตำแหน่งแค่หัวโขน เพราะเรื่องการขับเคลื่อน การแก้ปัญหา
อย่างไรให้เป็นไปตามพ.ร.บ.ใหม่ มันต้องมีตัวแทนจากเกษตรกร
ทุกภาค ใครก็อยากมานั่งเป็นตัวแทนเกษตรกร ในฐานะบอร์ด
กนย. ซึ่งจะต้องมีตัวแทนเกษตรกรทุกภาค เมื่อวันที่ 21
ต.ค.ที่ผ่านมา ในการประชุมกนย. ได้มีปัญหาเรื่องของบอร์ด
ผู้บริหารยาง ในส่วนของตัวแทนเกษตรกรมีการถกเถียงกัน
และมีคนต้องการเข้ามานั่งเป็นบอร์ด โดยมาจากตัวแทน
เกษตรกรภาคต่าง ๆ โดยภาคใต้เข้ามานั่ง ในตำแหน่ง

บอร์ด 2 คน และภาคเหนือ อีสาน กลาง ภาคละ 1 คน
ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเรื่องการแย่งชิงตำแหน่ง ในฐานะ
ตัวแทนเกษตรกรภาคอีสาน จึงขอสละตำแหน่งให้กับกลุ่ม
ภาคใต้ เพราะภาคเหนือ กลาง อีสาน ถือเป็นพันธมิตรแม้
ไม่มีตัวแทน จากอีสาน ก็มีการประสานงานและเสนอผ่าน
แกนนำที่เป็นพันธมิตรได้ เขาจึงขอเสียสละตำแหน่งบอร์ด
บริหารกยท.ให้กับตัวแทนภาคใต้

จากเหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้ได้รับคำชมเชยว่า "เป็น
ลูกผู้ชาย ใจนักเลง และเสียสละ" ที่มุ่งหวังทำงานให้กับ
เกษตรกรอย่างแท้จริง เพราะคนทำงานจริงไม่จำเป็นต้อง
ต้องเข้ามานั่งเป็นบอร์ด ถ้าตั้งใจ และเรื่องนี้ไม่ใช่แค่จะ
ได้ใจ กลุ่มเกษตรกร เท่านั้น แม้แต่นายกรัฐมนตรี พลเอก
ประยุทธ์ จันทร์โอชา ยังยอมรับในการเสียสละครั้งนี้ และ
ขอให้หาตำแหน่งให้กับ "ธีระชัย" ได้เข้ามามีส่วนช่วยเหลือ
แก้ปัญหาเรื่องของยางพาราต่อไป

"ธีระชัย" ได้ทิ้งท้ายเป็นแง่คิดให้กับหลายคนว่า
หากมีความตั้งใจจริง ต้องการช่วยเหลือเกษตรกรอย่าง
แท้จริง ไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใด ก็คือผู้นำ และอยาก
จากนี้ไป คนที่เข้าไปเป็นบอร์ด ในส่วนของตัวแทนทุก
ภาคส่วนที่ได้รับเลือกไปแล้ว ต้องตั้งใจแก้ไขปัญหาให้
ได้ เพราะเกษตรกรรอความหวัง วันนี้เรื่องการแก้ปัญหา
ยางพาราไทยต้องมีความเป็น 1 ของคักร มีความสมัคร
สมานสามัคคี ความกลมเกลียวกัน ณ วันนี้พ.ร.บ.การ
ยาง ถือว่าเพิ่งเริ่มต้นเปรียบเสมือนทารก เราก็ต้องคอย
ประคับประคองช่วยเหลือ ไม่ใช่ว่าเพิ่งเกิดมาแล้วยังไม่
ไปถึงไหนต้องมาตายตั้งแต่ยังแบเบาะก็คงไม่ได้ จากนี้ไป
ต้องช่วยกันทำงานเพื่อเกษตรกรอย่างแท้จริงและเชื่อมั่น
ว่าพ.ร.บ.ยาง จะต้องเกิดและเติบโตก้าวหน้าพัฒนา เพื่อ
ช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราและช่วยแก้ไขปัญหา
ให้กับเกษตรกร เพื่อพัฒนาประเทศชาติได้

สำนักสถาบันเกษตรกรรมฯ จัดตั้ง สภาเครือข่ายงานและสถาบันเกษตรกรรม งานพาราแห่งประเทศไทย

ภายใต้ พ.ร.บ. การงานแห่งประเทศไทย 2558 พร้อมขับเคลื่อนและพัฒนางานพาราไทยให้ยิ่งขึ้น

เกษตรกรชาวสวนยางถือว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่ช่วยผลักดันให้ประเทศไทยก้าวขึ้นเป็นผู้ผลิตยางธรรมชาติรายใหญ่อันดับหนึ่งของโลกอย่างภาคภูมิใจ และที่ผ่านมา ที่พึ่งของชาวสวนยางก็คือพวกเขาสวนยางกันเอง โดยเฉพาะชาวสวนยางที่รวมตัวกันเป็นสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ไม่ว่าจะเป็นสมาคมฯ ชุมชนฯ สหกรณ์ฯ กลุ่มชาวสวนยางฯ หรือแม้แต่วิสาหกิจชุมชน ที่ทำงานแบบเปิดทองหลังพระหรือจะทำงานแบบเปิดเพียงก็ตาม ทุกองค์กรสมควรได้รับการยกย่อง มีเจตนาดีที่จะร่วมกันพัฒนาองค์กร และทำให้เกษตรกรชาวสวนยางลืมตาอ้าปากได้ดียิ่งขึ้น

มาวันนี้...สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางไทย มีการ
พลิกโฉมครั้งใหญ่ในทิศทางที่ดีขึ้น เป็นการรวมพลังจาก
สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางย่อยๆ หลายกลุ่มมากที่สุด
เท่าที่เคยมีมา เพื่อให้เป็นหนึ่งเดียว และพร้อมเป็นกระบอก
เสียงให้แก่ชาวสวนยาง เป็นพลังขับเคลื่อนเชิงสร้างสรรค์
เพื่อให้อุตสาหกรรมยางพาราไทยเติบโตอย่างแข็งแกร่ง

การรวมเป็นหนึ่งเดียวขององค์กรยางพาราครั้งนี้
ได้ดำเนินการตามแนวของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรีที่ได้ให้แนวทางไว้ในการประชุมคณะกรรมการ
นโยบายยางพาราในช่วงที่ผ่านมา เพื่อรวมตัวกันเป็น
หนึ่งเดียว เดินหน้าแก้ปัญหายางและพัฒนายางพารา
ไทย ให้ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งภายใต้ชื่อ "สภาเครือข่าย
ยางและสถาบันเกษตรกรยางพาราแห่งประเทศไทย"
โดยมี นายอุทัย สอนหลักทรัพย์ นั่งเป็นประธานสภา
คนแรก

จุดมุ่งหมายของการรวมองค์กรยางครั้งนี้ เพื่อให้ทุก
องค์กรยางพาราทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคล
รวมตัวกันในการแก้ไขปัญหายางพาราและพัฒนายาง
พาราไทยให้เป็นระบบไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งทางด้าน
นโยบาย แนวคิด การแก้ไขปัญหาชาวสวนยางอย่างเป็น
ธรรม ซึ่งนอกจากจะช่วยลดปัญหาการเรียกร้อง กรณีเกิด
ปัญหาต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดการสร้างควมวุ่นวายแล้ว ยัง
ช่วยสร้างความแข็งแกร่งให้กับองค์กรในการเดินหน้า
พัฒนายางพาราไทย ร่วมกับการทำงานกับหน่วยงานภาค
รัฐ เพื่อสร้างความแข็งแกร่งในการเจรจาต่อรองต่างๆ รวม
ทั้งให้ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะและขับเคลื่อนยางพารา
ไทยไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งเวทียางพาราไทย ในเวทีการ
ค้าอาเซียน และในตลาดโลกเพิ่มมากยิ่งขึ้น

กว่าจะมาเป็นสภาเครือข่ายยางและสถาบัน เกษตรกรยางพาราแห่งประเทศไทย

ปัญหานานัปการที่เกิดขึ้นในวงการยาง ที่ส่วนใหญ่
จะเกิดจากปัญหาของเกษตรกรซึ่งถูกเอารัดเอาเปรียบ
จากผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการยางด้วยกัน มีปัญหาโดย
ตลอดซึ่งสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างสลับซับซ้อน ทั้งนี้
เพราะรากเหง้าของปัญหาไม่ใช่ความบกพร่องของกลุ่มใด
กลุ่มหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อาจจะแก้ไขได้เป็นเรื่อยๆ ไป
แต่ทั้งหมด เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่เชื่อมโยงกันเอง

การปฏิรูปยางพาราทั้งระบบครบวงจร จะไม่บังเกิด
ผลหากไม่เปลี่ยนโครงสร้าง ซึ่งข้อบกพร่องเหล่านี้มีต่อ
เนื่องมาโดยตลอด จนกระทั่งในปี 2533 ปัญหาที่เกิดขึ้น
คือราคายางตกต่ำทำให้เกษตรกรชาวสวนยางภาคใต้มา
รวมตัวกันที่ชุมทางรถไฟทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
รัฐบาลในขณะนั้นซึ่งมี ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ มีนโยบายจะรวม
ทุกฝ่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และเกษตรกรให้มาพูดคุยกัน

จุดมุ่งหมายของการรวมองค์กรยางครั้งนี้ เพื่อให้ทุกองค์กรยางพาราทั้งที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นนิติบุคคลรวมตัวกันในการแก้ไขปัญหายางพาราและพัฒนายางพาราไทย ให้เป็นระบบไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งทางด้านนโยบาย แนวคิด การแก้ไขปัญหาชาวสวนยาง อย่างเป็นธรรม ซึ่งนอกจากจะช่วยลดปัญหาการเรียกร้อง กรณีเกิดปัญหาต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดการสร้างความวุ่นวายแล้ว ยังช่วยสร้างความแข็งแกร่ง ให้กับองค์กรในการเดินหน้าพัฒนายางพาราไทย

เพื่อแก้ไขปัญหายางพาราร่วมกันในรูปแบบของคณะกรรมการนโยบายแห่งชาติ (กนย) ฝ่ายราชการและเอกชน มีความพร้อม แต่ยังคงขาดภาคเกษตรกรซึ่งไม่มีองค์กรที่เป็นนิติบุคคลในระดับประเทศขึ้นมารองรับ

จนกระทั่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ นายอุตร ตันติสุนทร ในขณะนั้น ได้มีคำสั่งให้ กรมวิชาการเกษตร โดยสถาบันวิจัยยาง รวบรวมสมาคมชาวสวนยางที่มีอยู่ 3 จังหวัด คือ จังหวัดระยอง จังหวัดชลบุรีและจังหวัดภูเก็ต รวมตัวจดทะเบียน เป็น “สมาคมสหพันธ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย” ขึ้น เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2533 โดยสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ซึ่งมี ดร.สนิท สโมสร เป็นผู้อำนวยความสะดวก กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการคณะกรรมการนโยบายยาง ในขณะนั้น ได้มอบหมายให้ฝ่ายฝึกอบรมโดย นายจำนง คงศิลป์ เป็นตัวแทนเกษตรกรในการจดทะเบียน และได้มีการคัดเลือกนายกสมาคมสหพันธ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทยคนแรกขึ้นที่สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการ

เกษตรจากผู้แทน 3 องค์กรที่มีอยู่แล้ว ซึ่งนายอุทัย สอนหลักทรัพย์ ก็ได้รับการคัดเลือกให้เป็นนายกสมาคมสหพันธ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทยเป็นคนแรก เพื่อเข้าไปเป็นคณะกรรมการนโยบายยางแห่งชาติ (กนย) ในนามตัวแทนเกษตรกรชาวสวนยางตั้งแต่ปี 2534 เป็นต้นมา เพื่อร่วมแก้ไขปัญหายางพาราระดับประเทศ โดยให้สถาบันวิจัยยางเป็นสำนักงานชั่วคราวไปก่อน

ทั้งนี้ ในการปฏิรูปฯ ไม่อาจทำได้สำเร็จด้วยอำนาจของคณกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่จะเกิดขึ้นได้ก็จะต้องร่วมกัน

แนวทางหรือวิธีการในการขับเคลื่อนสภาเครือข่ายฯ

การขับเคลื่อนของสภาเครือข่ายฯ เราเริ่มต้นจากจังหวัดก่อน โดยให้แต่ละจังหวัดที่ปลูกยาง (64 จังหวัด) ทำแผนยุทธศาสตร์จังหวัด เพราะในแต่ละจังหวัดความต้องการของเกษตรกรชาวสวนยางไม่เหมือนกัน โดยจะต้องหาแนวทางในการปฏิรูปขับเคลื่อนแก้ปัญหาทางพาราอย่างเป็นระบบครบวงจร โดยใช้ พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทย มาตรา 24 เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กยท. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กยท. ตามที่คณะกรรมการมอบหมายให้ สิ่งที่สภาเครือข่ายฯ จะต้องขอความร่วมมือจากสภาเครือข่ายระดับจังหวัดว่า ต่อจากนี้ไป เมื่อเรามี พ.ร.บ. การยางฯ แล้ว เรายึดถือกฎหมายนี้เป็นหลักในการบริหารงาน เราจะรวมตัวกันเพื่อให้ได้ใช้ประโยชน์จาก พ.ร.บ. ฉบับนี้ เราจะไม่ขัดแย้งกับหน่วยงานใด เพราะเราเชื่อมั่นในความสามารถของเกษตรกรในยุคปัจจุบัน เราจะทำองค์กรของเกษตรกรให้เข้มแข็ง และเราจะต้องภูมิใจว่า เกษตรกรชาวสวนยางเป็นองค์กรแรกของประเทศที่พึ่งพาตนเองได้ โดยใช้เงิน Cess มาบริหารไม่พึ่งจากรัฐบาล เมื่อจังหวัดเป็นองค์กรที่เข้มแข็ง การแก้ปัญหาภายในจังหวัดก็ง่ายขึ้น โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ถ้าแก้ไขไม่ได้ เรายังจะนำปัญหาเข้าสู่ระดับเขต (มี 7 เขต) และนำเสนอระดับประเทศ และนำเข้าสู่สภาเครือข่ายตามลำดับ จนผ่าน ครม.

แนวทางการพัฒนาเครือข่ายฯ ให้แข็งแกร่ง

เมื่อสภาเครือข่ายฯ ในระดับจังหวัด ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์จังหวัด และแนวทางการปฏิรูปขับเคลื่อนแก้ปัญหาทางพาราอย่างเป็นระบบครบวงจรจนเข้มแข็งแล้ว โดยมีผู้แทนการเจรจาออกประสานงานในเรื่องสำคัญในระดับท้องถิ่น (จังหวัด) โดยดูแลเรื่องการซื้อ-ขายยางรับฟังข่าวสารและบริการข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูล รวมทั้งช่วยเหลือในการทำการเงิน แนะนำด้านบริหารการเงิน จัดหาแหล่งเงินทุน ตามมาตรา 49 (3) และช่วยเหลือในการปรับโครงสร้างหนี้แก่เกษตรกรชาวสวนยางจังหวัด

เมื่อรวบรวมปัญหาและแก้ไขในระดับจังหวัดไม่ประสบความสำเร็จ ในระดับเขต 7 เขต จะต้องรับช่วงปัญหาจังหวัดมารวบรวม เพื่อนำให้คณะกรรมการสภาเครือข่ายฯ ระดับประเทศแก้ไข โดยขอความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชนในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบจนถึงคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย คณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ และคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ในการพัฒนาสภาเครือข่ายฯ ให้แข็งแกร่ง จะต้องได้รับความร่วมมือจากเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศที่มีอุดมการณ์ร่วมกัน ดังสโลแกนที่ว่า “รวมกันเกษตรกรชาวสวนยางอยู่ แยกหมู่เกษตรกรชาวสวนยางตาย”

ประสบการณ์ด้านต่างประเทศที่จะมาขับเคลื่อนพร้อมกับงานและที่ปรึกษาต่างประเทศ

โครงสร้างการบริหารของสภาเครือข่ายฯ จะประกอบด้วยคณะกรรมการระดับประเทศไม่เกิน 30 คน และจะมีที่ปรึกษาของสภาเครือข่ายฯ ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร คือ นายวีระศักดิ์ ขวัญเมือง ด้านอุตสาหกรรม ดร.ธนิศ โสรัตน์ ด้านวิชาการ นายชัยวัฒน์ ฉันทกุล ด้านการตลาด นายสุวิทย์ รัตนพงศ์ ด้านนโยบายและแผน นายเสนีย์ จิตตเกษม ด้านต่างประเทศ ดร.สนธิ สโมสร นายแสง อุดมจรรย์มณี ด้านประชาสัมพันธ์ นายดลมนัส กาจ ด้านวิจัยและพัฒนา นางวารารักษ์ ขจรไชยกูล และด้านโครงการสินเชื่อ นายสัตตพล ดาราวุฒิ

สำหรับในด้านนโยบายต่างประเทศ ซึ่งมี ดร.สนธิ สโมสร และนายแสง อุดมจรรย์มณี ทั้งสองท่านมีประสบการณ์ด้านต่างประเทศในเรื่องอย่างมาก ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของประเทศเพราะ ปัจจุบัน เราเป็นประชาคมอาเซียน (AEC) และยางในอาเซียนมีอยู่ 8 ประเทศ รวมผลผลิตแล้วประมาณร้อยละ 93 ของโลก ดังนั้นด้านการต่างประเทศ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องรวมองค์กรเกษตร-

“สภาเครือข่ายยางและสถาบันเกษตรกรยางพาราแห่งประเทศไทย”
ได้ดำเนินการเลือกตั้งเครือข่ายเกษตรกรชาวสวนยางพาราทั้งประเทศในระดับจังหวัด
ระดับเขตและประเทศ เพื่อให้เป็นที่พึ่งของเกษตรกรชาวสวนยางผู้ที่มีปัญหาเดือดร้อน
ในอาชีพสวนยาง สามารถไปติดต่อผู้แทนในจังหวัดของตนเองได้ทันทีเพื่อที่จะรวบรวม
ปัญหาทั้งหมดนำไปแก้ไขในระดับเขตและประเทศอย่างเป็นระบบต่อไป

คณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วยฝ่ายราชการ 6 คน ผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้แทนเกษตรกร 5 คน ผู้แทนการค้า 1 คน ผู้แทนอุตสาหกรรม 1 คน นั้นย่อมแสดงว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้ให้ออกาสเกษตรกรมีสัดส่วนมากกว่ากลุ่มอื่นๆ หรือจะเรียกได้ว่าเป็น พ.ร.บ. ของเกษตรกรโดยเกษตรกรเพื่อเกษตรกร

กฎหมายฉบับนี้ มาตรา 49 ยังได้กำหนดให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากเงิน cess ตามจำนวนและเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในแต่ละปีงบประมาณ (5) จำนวนไม่เกินร้อยละเจ็ด เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสวัสดิการเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง (6) จำนวนไม่เกินร้อยละสาม เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งไม่เคยมี พ.ร.บ. ฉบับใดของเกษตรกรที่เกษตรกรชาวสวนยางได้ใช้เงิน cess จากการส่งออกยางมาบริหารจัดการพึ่งพาตนเองโดยไม่ต้องใช้งบประมาณแผ่นดิน เพราะเกษตรกรชาวสวนยางจะต้องมีงบประมาณมาบริหารองค์กรและเครือข่ายให้เข้มแข็ง

แต่ถ้าจะให้เข้าถึงแหล่งเงินใน พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทย มาตรา 49 (6) องค์กรเกษตรกรทุกองค์กรจะต้องรวมตัวเป็นหนึ่งตามนโยบาย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้สั่งการไว้ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ (กนย.) ซึ่งสถาบันเกษตรกรก็ได้ตอบสนองนโยบายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีโดยการรวมสถาบันเกษตรกร 9 องค์กรในระดับประเทศและได้นำผู้แทนองค์กรเข้าพบ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีแล้วที่ทำเนียบรัฐบาล

โครงสร้างสภาเครือข่ายฯ

ตามโครงสร้างของการยางแห่งประเทศไทย ได้แบ่งการดูแลเกษตรกรชาวสวนยางออกเป็น 7 เขต ดังนั้นเกษตรกรชาวสวนยางจึงรวมตัวกันเป็นหนึ่งโดยใช้ชื่อว่า “สภาเครือข่ายยางและสถาบันเกษตรกรยางพาราแห่งประเทศไทย (สยท.) - Rubber Network Council and Rubber Farmers Institute of Thailand” ซึ่งมีสมาคมเครือข่ายเกษตรกร สถาบันเกษตรกรยางพาราไทย โดย นายสวัสดิ์ ลาดปลาชะ เป็นนายกสมาคมฯ และเป็นนิติบุคคลถูกต้องตามกฎหมาย โดยได้จดทะเบียนไว้กับการยางแห่งประเทศไทย ตามมาตรา 4 การที่ได้จดทะเบียนไว้กับการยางแห่งประเทศไทย เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกองค์กรชาวสวนยางได้มีส่วนร่วมให้เป็นหนึ่งเดียวและคัดเลือกรวมกรรมการระดับจังหวัดๆ ละ 6 คน (ตามมาตรา 24) ในระดับเขต ให้เลือกผู้แทนเกษตรกรจากจังหวัดต่างๆ ในแต่ละเขต รวมจำนวน 16 คน เป็นกรรมการระดับเขตและจาก 7 เขต ให้เลือกผู้แทนเกษตรกรจากแต่ละเขตๆ ละ 3 คน

เป็นคณะกรรมการระดับประเทศ รวม 25 คน ซึ่งปัจจุบันได้มีการคัดเลือกแล้วจากจังหวัด เขต และประเทศเรียบร้อยแล้ว โดยให้เป็นเครือข่ายเกษตรกรชาวสวนยางภายใต้ พ.ร.บ. การยางฯ อย่างถูกต้อง

ในการปฏิบัติเพื่อให้มีการเชื่อมโยงเข้าสู่ พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทยตามมาตรา 49 (6) ซึ่งจะเป็นการสร้างองค์กรให้เข้มแข็งและให้เกษตรกรชาวสวนยางได้ขับเคลื่อนปฏิรูปยางทั้งระบบครบวงจรให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทย ซึ่งสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางตาม พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 ได้ขออนุญาตจากผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย (นายวิรัช สุขสะอาด) ใช้สถานที่องค์การสวนยาง (อสย.) เดิมอยู่เลขที่ 124/113 ถนนบางกอกน้อย-ตลิ่งชัน เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700 เพื่อให้จะให้เป็นศูนย์กลางติดต่อและให้บริการเกษตรกรชาวสวนยางทั้งประเทศ

อนึ่ง “สภาเครือข่ายยางและสถาบันเกษตรกรยางพาราแห่งประเทศไทย” ได้ดำเนินการเลือกตั้งเครือข่ายเกษตรกรชาวสวนยางพาราทั้งประเทศในระดับจังหวัด ระดับเขตและประเทศ เพื่อให้เป็นที่พึ่งของเกษตรกรชาวสวนยางผู้ที่มีปัญหาเดือดร้อนในอาชีพสวนยาง สามารถไปติดต่อผู้แทนในจังหวัดของตนเองได้ทันทีเพื่อที่จะรวบรวมปัญหาทั้งหมดนำไปแก้ไขในระดับเขตและประเทศอย่างเป็นระบบต่อไป

มุมมองและวิสัยทัศน์ในการพัฒนาสภาเครือข่ายยางฯ

นิตยสารยางไทยฉบับนี้ ได้พูดคุยกับท่านอุทัย สอนหลักทรัพย์ เป็นอีกผู้หนึ่งที่คร่ำหวอดในวงการยางพาราตลอดชีวิต ปัจจุบัน ท่านยังเป็นประธานสภาเครือข่ายยางและสถาบันเกษตรกรยางพาราแห่งประเทศไทย (স্যยท.) ได้กรุณาให้สัมภาษณ์เปิดใจถึงการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ขององค์กรสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ภายใต้ พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ.2558 รวมถึงการแสดงความมั่นใจที่พร้อมจะขับเคลื่อนสภาเครือข่ายยางฯ ไปสู่การเดินหน้าพัฒนายางพาราไทยให้เติบโตอย่างแข็งแกร่ง และเป็นที่พักของเกษตรกรชาวสวนยางได้เป็นอย่างดี

ความมั่นใจและความเชื่อมั่นในการขับเคลื่อนสภาเครือข่ายยาง และสถาบันเกษตรกรยางพาราแห่งประเทศไทย (স্যยท.)

ในชีวิตของผมได้อยู่กับยางมาทั้งชีวิต ซึ่งตลอดระยะเวลาตั้งแต่ พ.ศ. 2505 เริ่มก้าวเข้าสู่วงการยาง ได้ผ่านปัญหาและอุปสรรคของวงการยางมา และได้ต่อสู้เพื่อพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางมาโดยตลอด ซึ่งประสบความสำเร็จบ้างและผิดหวังบ้าง เพราะเนื่องจากเรามี พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 ซึ่งเป็นนโยบายสนับสนุนในการโค่นยางเก่าปลูกแทนยางใหม่จนบรรลุเป้าหมายมาจนทุกวันนี้ และจาก พ.ร.บ. 2503 ได้เปลี่ยนเป็น พ.ร.บ. 2558 ได้ปรับเปลี่ยนนโยบายมาเป็นด้านผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยาง ซึ่งเป็นการเพิ่มมูลค่ายาง โดยเฉพาะตาม พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทย มาตรา 49 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้น กองทุนหนึ่งใน กยท.เรียกว่า

“กองทุนพัฒนายางพารา” โดยคำนึงถึงประโยชน์ของเกษตรกรเป็นหลัก ดังนั้น ถ้านำ พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทยมาร่างกฎหมายลูก ระเบียบ และข้อบังคับให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แล้ว ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์สูงสุดก็คือ เกษตรกรชาวสวนยาง

ดังนั้น ในการตั้งสภาเครือข่ายยางฯ ดังกล่าวนี้นี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพราะเรา “องค์กรเกษตรกร” ถ้าต่างคนต่างทำ ไม่รวมกันเป็นหนึ่ง ก็จะทำให้การได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลไม่ทั่วถึง ๓ phen นายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา จึงมีบัญชาให้องค์กรเกษตรกรรวมกันเป็นหนึ่ง จึงมีความมั่นใจว่า ถ้าเราจัดตั้ง สภาเครือข่ายยางฯ สิ่งที่เราคาดหวังจากรัฐบาลก็จะง่ายขึ้น

นายอุทัย สอนหลักทรัพย์

แนวทางหรือวิธีการในการขับเคลื่อนสภาเครือข่ายอย่าง

การขับเคลื่อนของสภาเครือข่ายต่างๆ เราเริ่มต้นจากจังหวัดก่อน โดยให้แต่ละจังหวัดที่ปลูกยาง (64 จังหวัด) ทำแผนยุทธศาสตร์จังหวัด เพราะในแต่ละจังหวัดความต้องการของเกษตรกรชาวสวนยางไม่เหมือนกัน โดยจะต้องหาแนวทางในการปรับปรุงขับเคลื่อนแก้ปัญหาต่างๆ อย่างเป็นระบบครบวงจร โดยใช้ พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทย มาตรา 24 เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กยท. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กยท. ตามที่คณะกรรมการมอบหมายให้ สิ่งที่สภาเครือข่าย จะต้องขอความร่วมมือจากสภาเครือข่ายระดับจังหวัดว่า ต่อจากนี้ไป เมื่อเรามี พ.ร.บ. การยางฯ แล้ว เราyddถือกฎหมายนี้เป็นหลักในการบริหารงาน เราจะรวมตัวกันเพื่อให้ได้ใช้ประโยชน์จาก พ.ร.บ. ฉบับนี้ เราจะไม่ขัดแย้งกับหน่วยงานใด เพราะเราเชื่อมั่นในความสามารถของเกษตรกรในยุคปัจจุบัน เราจะทำองค์กรของเกษตรกรให้เข้มแข็ง และเราจะต้องภูมิใจว่า เกษตรกรชาวสวนยางเป็นองค์กรแรกของประเทศที่พึ่งพาตนเองได้ โดยใช้เงิน Cess มาบริหารไม่พึ่งงบจากรัฐบาล เมื่อจังหวัดเป็นองค์กรที่เข้มแข็ง การแก้ปัญหาภายในจังหวัดก็ง่ายขึ้น โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ถ้าแก้ไขไม่ได้ เราก็จะนำปัญหาเข้าสู่ระดับเขต (มี 7 เขต) และนำเสนอระดับประเทศ และนำเข้าสู่สภาผู้ติดตามลำดับ จนผ่าน ครม.

แนวทางการพัฒนาเครือข่ายอย่างให้แข็งแกร่ง

เมื่อสภาเครือข่ายในระดับจังหวัด ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์จังหวัด และแนวทางการปรับปรุงขับเคลื่อนแก้ปัญหาต่างๆ อย่างเป็นระบบครบวงจรจนเข้มแข็งแล้ว โดยมีผู้แทนการเจรจาซื้อขายยางในเรื่องสำคัญในระดับท้องถิ่น (จังหวัด) โดยดูแลเรื่องการซื้อ-ขายยางรับฟังข่าวสารและบริการข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูล รวมทั้งช่วยเหลือในการทำแผนการเงิน แนะนำด้านบริหารการเงิน จัดหาแหล่งเงินทุน ตามมาตรา 49 (3) และช่วยเหลือในการปรับโครงสร้างหนี้แก่เกษตรกรชาวสวนยางจังหวัด

เมื่อรวบรวมปัญหาและแก้ไขในระดับจังหวัดไม่ประสบความสำเร็จ ในระดับเขต 7 เขต จะต้องรับช่วงปัญหาจังหวัดมารวบรวม เพื่อนำให้คณะกรรมการสภาเครือข่าย ระดับประเทศแก้ไข โดยขอความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชนในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ จนถึงคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย คณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ และคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ในการพัฒนาสภาเครือข่ายอย่าง ให้แข็งแกร่ง จะต้องได้รับความร่วมมือจากเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศที่มีอุดมการณ์ร่วมกัน ดังสโลแกนที่ว่า “รวมกันเกษตรกรชาวสวนยางอยู่ แยกหมู่เกษตรกรชาวสวนยางตาย”

ประสบการณ์ด้านต่างประเทศที่จะมาขับเคลื่อนพร้อมกับทีมงานและที่ปรึกษาต่างประเทศ

โครงสร้างการบริหารของสภาเครือข่าย จะประกอบด้วยคณะกรรมการระดับประเทศไม่เกิน 30 คน และจะมีที่ปรึกษาของสภาเครือข่าย ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร คือ นายวิระศักดิ์ ขวัญเมือง ด้านอุตสาหกรรม ดร.ธนิต โสรรัตน์ ด้านวิชาการ นายชัยวัฒน์ อ้นดีกุล ด้านการตลาด นายสุวิทย์ รัตนพงศ์ ด้านนโยบายและแผน นายเสนีย์ จิตตเกษม ด้านต่างประเทศ ดร.สนธิ สโมสร นายแสง อุดมจรรย์ณี ด้านประชาสัมพันธ์ นายคลมภ์สกาเจ ด้านวิจัยและพัฒนา นางวราภรณ์ ขจรไชยกูล และด้านโครงการสินเชื่อ นายสัตตพล ดาราวุฒิ

สำหรับในด้านนโยบายต่างประเทศ ซึ่งมี ดร.สนธิ สโมสร และนายแสง อุดมจรรย์ณี ทั้งสองท่านมีประสบการณ์ด้านต่างประเทศในเรื่องอย่างมาก ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของประเทศเพราะ ปัจจุบัน เราเป็นประชาคมอาเซียน (AEC) และภายในอาเซียนมีอยู่ 8 ประเทศ รวมผลผลิตแล้วประมาณร้อยละ 93 ของโลก ดังนั้นด้านการต่างประเทศ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องรวมองค์กรเกษตร-

กรใน 8 ประเทศ และ เอเชีย +2 (จีน+อินเดีย) มารวมเป็นสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง เอเชีย +2 เพราะจะทำให้ประเทศผู้ผลิตได้รับประโยชน์สูงสุด

เกษตรกรชาวสวนยางจะได้ประโยชน์อะไรจากสภาเครือข่ายฯบ้าง

ก่อนที่พี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางทั้งประเทศจะได้รับประโยชน์ต่างๆ จากสภาเครือข่ายฯ ก่อนอื่นเราต้องร่วมกันเป็นหนึ่งเดียวกันก่อน เมื่อองค์กรแข็งแกร่งแล้ว สภาเครือข่ายฯ สามารถส่งผู้แทนเกษตรกรเข้าไปดำรงตำแหน่ง คณะกรรมการยางแห่งประเทศไทย ตามมาตรา 17(3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเกษตรกรชาวสวนยางจำนวน 5 คน ซึ่งเป็น พ.ร.บ. ฉบับแรกที่ฝ่ายรัฐบาลได้ให้เกษตรกรเข้าไปนั่งเป็นจำนวน 1 ใน 3 ของคณะกรรมการฯ และสิ่งที่เกษตรกรจะได้รับประโยชน์สูงสุดจากกฎหมายฉบับนี้ก็คือ มาตรา 49 (2) (3) (4) (5) และ (6) ซึ่งการบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนนี้ให้เป็นตามข้อบังคับและเพื่อการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา 47 ดังนั้น สภาเครือข่ายฯ จะต้องรวมเกษตรกรให้เป็นหนึ่งเพื่อใช้ประโยชน์จาก พ.ร.บ. ฉบับนี้ ซึ่งมีเงินที่เก็บจากค่าธรรมเนียมส่งออกยาง (Cess) อย่างน้อยปีละไม่น้อยกว่า 5 พันล้านบาท นำมาบริหารจัดการตาม พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็น พ.ร.บ. ของเกษตรกร ดำเนินการโดยเกษตรกร เพื่อเกษตรกรอย่างแท้จริง

ในฐานะที่ผมเป็นประธานสภาเครือข่ายฯ และสถาบันเกษตรกรยางพาราแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นองค์กร

ที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่ โดยมีการรวมตัวกันของสมาคมฯ สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน ที่ดำเนินการเกี่ยวกับยางมารวมกันเป็นสภาเครือข่ายฯ และสถาบันเกษตรกรยางพาราแห่งประเทศไทย เพื่อให้เข้าถึง พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทย เพื่อปกป้องผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของเกษตรกรชาวสวนยางตามมาตรา 4 ซึ่งจะต้องประสานงานกับทางรัฐบาลในการขึ้นทะเบียนกับการยางแห่งประเทศไทย โดยเฉพาะผู้ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ในสวนยางจะต้องได้รับโอกาสขึ้นทะเบียนให้ได้

และในมาตรา 9 (3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันจัดตั้งสถาบันเกษตรกร เพื่อลงทุนดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องยาง เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่า

ยางตามนโยบายของรัฐบาล โดยอาศัยมาตรา 49 (3) จำนวนไม่เกินร้อยละสามสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมสนับสนุนให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางในการประกอบกิจการยาง อุตสาหกรรมยางขั้นต้น และอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง ฯลฯ นอกจากนั้น มาตรา 49 (5) จำนวนไม่เกินร้อยละเจ็ด เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสวัสดิการเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง มาตรา 49 (6) จำนวนไม่เกินร้อยละสาม เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งถ้ารวมกันเป็นองค์กรที่ถูกต้องแล้ว ก็จะเข้าไปถึง พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่เกษตรกรรอมานานแสนนาน

ตั้งแต่ประกาศใช้ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ซึ่งตามบทเฉพาะกาล มาตรา 69 ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน แต่จนบัดนี้เข้ามาร้อยกว่าวันแล้ว ยังร่างระเบียบข้อบังคับในมาตรา 49 ไม่แล้วเสร็จ สภาเครือข่ายฯ จึงต้องทำหน้าที่ต่อไป นอกจากนี้ ปัญหาของเกษตรกรชาวสวนยางหลายเรื่อง ยังไม่มีการแก้ไข เช่น ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งทางสภาเครือข่ายฯ จะต้องเข้ามาช่วยเหลือในการปรับโครงสร้างหนี้ โดยผ่านกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

ทั้งนี้ จากหลากหลายสถาบัน ย่อมจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันบ้าง ก็ถือเป็นเรื่องธรรมดา แต่ถึงอย่างไร ทางสภาเครือข่ายฯ ขอยึดหลัก “แสดงจุดร่วม สงวนจุดต่าง” ใครที่มีความพร้อมจะเข้าร่วมในองค์กรนี้เราก็ขอขอบคุณท่าน แต่ถ้ายังไม่พร้อม หรือจะไปดำเนินการเองตามนโยบายเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง ทางเราก็กินดีครับ

แผนยุทธศาสตร์ สภาเครือข่ายยางและสถาบันเกษตรกรยางพารา แห่งประเทศไทย

สโลแกน : “นำเกษตรพัฒนา เพิ่มมูลค่า สู่อุตสาหกรรม”

วิสัยทัศน์

“สภาเครือข่ายยางและสถาบันเกษตรกรยางพาราแห่งประเทศไทย” เป็นองค์กรที่มีความเข้มแข็งเป็นที่ยอมรับของชาวสวนยางและองค์กรภายนอก สามารถนำเกษตรกรชาวสวนยางให้กินดีอยู่ดี มีความมั่นคงในอาชีพ และได้รับความเป็นธรรม”

พันธกิจ

“พัฒนาศักยภาพ และเสริมสร้างจิตสำนึกของคณะกรรมการและสมาชิก เพื่อก่อให้เกิดศรัทธาเป็นที่ยอมรับของชาวสวนยางและสังคมโดยรวม สร้างอำนาจต่อรอง แรงประชาสัมพันธ์เพื่อขยายเครือข่ายพัฒนาอาชีพของชาวสวนยางให้ครอบคลุมทั้งประเทศภายในปี 2564”

รายละเอียดยุทธศาสตร์ :

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เพิ่มขีดความสามารถและความเข้มแข็งของสภาเครือข่ายยางฯ

1.1 เร่งรัดการขยายเครือข่ายสมาชิกให้ครอบคลุมทั่วประเทศ โดยให้ทุกจังหวัดที่มีการปลูกลูกยางพาราดำเนินการตั้งสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางตามมาตรา 4 เพื่อ

เข้าเป็นสภาเครือข่ายยางและสถาบันเกษตรกรยางพาราแห่งประเทศไทย ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางตาม พรบ.การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 เรียบร้อยแล้ว

1.2 สนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายระดับจังหวัด ระดับเขตและระดับประเทศให้ครอบคลุมทุกภาคทั่วประเทศ

1.3 เร่งพัฒนาศักยภาพของคณะกรรมการและสมาชิกในการดำเนินงานสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางในระดับประเทศ ระดับเขต และระดับจังหวัด

1.4 ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนพัฒนาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางให้เข้มแข็งตามมาตรา 49(6)

1.5 เร่งรัดการจัดหาแหล่งทุนในการดำเนินงานของสภาเครือข่ายยางและสถาบันเกษตรกรยางพาราแห่งประเทศไทย

1.6 จัดสวัสดิการ เกิด แก่ เจ็บ ตาย และ สนับสนุนการศึกษา สนับสนุนอาชีพแก่ครอบครัวสมาชิก ฯลฯ ตามมาตรา 49(5)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เสริมสร้างความสามารถทางการผลิตและการตลาดสินค้าและผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยางพาราทั้งระบบ

2.1 ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชนในการสนับสนุนการผลิต การตลาด และการแปรรูปผลผลิตและผลิตภัณฑ์ยางพาราเป็นระบบครบวงจร

2.2 เร่งพัฒนาสมาชิกสภาเครือข่ายต่างๆ ให้มีการจัดระบบควบคุมคุณภาพการผลิตและผลผลิตให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทุกจังหวัด

2.3 ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพและปุ๋ยสังเคราะห์แก่ชาวสวนยางพาราเพื่อลดต้นทุนการผลิต

2.4 ประสานงานเพื่อจัดช่องทางการตลาดยางพาราครบวงจรแก่สมาชิกและชาวสวนยางทั่วไป

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ประสานและเสริมสร้างพันธมิตร

3.1 ทำหน้าที่นำในการผลักดันให้เกิดสภาเกษตรกรชาวสวนยางแห่งประเทศไทย

3.2 ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อสร้างพันธมิตรทางการค้าสินค้าและผลิตภัณฑ์ยางพารา เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ

3.3 ประสานความร่วมมือกับตลาดร่วมทุน 3 ประเทศ (IRCo) และมีนโยบายเชิญชวนผู้ปลูกยางใน ASEAN มารวมกันตามมาตรา 9(4)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบข้อมูลและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

4.1 จัดทำสื่อเอกสารเผยแพร่การดำเนินงาน และผลการดำเนินงานของสภาเครือข่ายต่างๆ ทางเว็บไซต์และนิตยสารอย่างต่อเนื่อง

4.2 สร้างช่องทางในการเข้าถึงเกษตรกรชาวสวนยาง กลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเข้าใจในการดำเนินงานของ

สภาเครือข่ายต่างๆ โดยการรวบรวมต้นน้ำ (เกษตรกร) กลางน้ำ (ผู้ประกอบการ) ปลายน้ำ (ผู้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยาง) เข้าด้วยกันเป็นสภาการยางแห่งประเทศไทย

4.3 จัดทำฐานข้อมูลที่สำคัญของสภาเครือข่ายต่างๆ ให้ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน เช่น ทะเบียนสมาชิก และทะเบียนอาชีพของสมาชิก ระบบโชนนิง การรับส่งหนังสือ เอกสาร ระบบบัญชี

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เร่งรัดผลักดันให้เกิดการดำเนินงานเพื่อแก้ไขและพัฒนายางพาราทั้งระบบครบวงจร

5.1 ให้มีผู้แทนสภาเครือข่ายต่างๆ เข้าเป็นผู้แทนในองค์กรสำคัญของประเทศที่มีผลต่อการกำหนดนโยบายและการแก้ไขพัฒนายางพาราทั้งระบบ

5.2 ประสานความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นและอุดมศึกษาเพื่อให้เกิดหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาบุคลากรด้านยางพารา

5.3 ประสานความร่วมมือกับสถาบันสนับสนุนการวิจัย และสถาบันวิชาการมหาวิทยาลัย ในการศึกษาวิจัยและพัฒนายางพาราทั้งระบบ

5.4 ประสานงานด้านความร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรมในการดำเนินงานของเกษตรกรที่จะเข้าถึงผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยาง

5.5 มาตรา 9(3) ส่งเสริมสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อลงทุนดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมเกี่ยวกับยางพาราตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนตามมาตรา 49(3)

จึงเป็นที่คาดหวังได้ว่า องค์กรนี้จะสามารถช่วยขับเคลื่อนอุตสาหกรรมยางของประเทศให้เจริญก้าวหน้า อันส่งผลให้เกษตรกรชาวสวนยางไทยมีความอยู่ดีกินดีได้ตลอดไปอย่างยั่งยืน

● อินเดียวางแผนนำเข้ายางธรรมชาติ จากไทย

นาย Mohinder Gupta ประธานสมาคมอุตสาหกรรมยางประเทศอินเดียกล่าวว่า “การยางแห่งประเทศไทยเสนอส่งออกยางธรรมชาติให้อินเดียเป็นจำนวน 300,000 ตัน โดยการเจรจาได้เริ่มต้นระหว่างอุตสาหกรรมยางล้อในประเทศ อุตสาหกรรมยาง และตัวแทนเจ้าหน้าที่จากประเทศไทยทั้งนี้ ดร.ธีรช สุขสะอาด ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยเปิดเผยว่า “ขณะนี้ทางเราได้เจรจากับอินเดียเพื่อส่งออกยางพาราจำนวน 300,000 ตัน ให้แก่ประเทศอินเดียโดยประเทศไทยต้องการเพิ่มปริมาณการส่งออกยางไปยังอินเดียอย่างน้อย 2 เท่า หรือส่งออกให้ได้ 400,000 ตัน นอกจากนี้ยังชักชวนให้อุตสาหกรรมยางและยางล้อของอินเดียมาลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมยางพารา ซึ่งขณะนี้กำลังก่อตั้งอยู่ในประเทศไทยด้วย ทั้งนี้ การผลิตยางในอินเดียลดลงถึงร้อยละ 13 เหลือเพียง 563,000 ตันในปีงบประมาณ 2558-2559 ในขณะที่การนำเข้าในช่วงเดียวกันเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 มีปริมาณ 454,000 ตัน และเมื่อเดือนเมษายนปีที่แล้วภาครัฐก็ได้เพิ่มภาษีการนำเข้ายางพาราสูงถึงร้อยละ 25 หรือ 30 รูปีต่อกิโลกรัม (ขึ้นกับว่าอัตราใดจะต่ำกว่า) ทั้งนี้ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของผู้ปลูกยางภายในประเทศและเพื่อไม่ให้มีการนำเข้ายางจากต่างประเทศมากเกินไป

หนุ่มสาวสวนยางสุราษฎร์ฯ เพิ่มมูลค่ายาง 9 เท่าตัว ผลิต “ถุงมือผ้าเคลือบยาง” ทางดี โกยรายได้งาม

กรณีปัญหาราคายางตกต่ำ ทำให้ชาวสวนยางสูญเสียรายได้เกือบโต การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ก็ไม่ได้นั่งนอนใจ พยายามมองหาช่องทางช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง ให้มีรายได้เพิ่มในรูปแบบต่างๆ เช่น ปลูกพืชร่วมยาง ปลูกพืชแซมในสวนยาง รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปยางเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

“ถุงมือผ้าเคลือบยาง” เพิ่มรายได้ของชาวสวนยางสุราษฎร์ธานี

คุณวีระพัฒน์ เตชะรัตน์ เจ้าหน้าที่ชำนาญการพิเศษจากการยางแห่งประเทศไทย (กยท.อ.บ้านนาสาร) จังหวัดสุราษฎร์ธานี กล่าวว่า กยท.ได้ส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางได้รวมกลุ่มเป็นเครือข่าย (Cluster) เพื่อเป็นฐานการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ยกระดับความสามารถด้านการผลิต รวมทั้งเชื่อมโยงธุรกิจของผู้ประกอบการในลักษณะเครือข่าย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

กยท.ได้บูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี และสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ได้ร่วมกันพัฒนาสูตรน้ำยางและกระบวนการผลิตให้น้ำยางที่เคลือบบนถุงมือผ้ามีความสม่ำเสมอ รวมทั้งการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานตรงความต้องการของตลาด

ที่ผ่านมา กยท.ได้จัดอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่อง “ถุงมือผ้าเคลือบยาง” ให้แก่เกษตรกรในท้องถิ่น ได้แก่ วิสาหกิจชุมชนชาวสวนยางบ้านในสวน จ.สุราษฎร์ธานี สหกรณ์กองทุนสวนยางทรัพย์ทวี จำกัด จ.สุราษฎร์ธานี ในระยะแรกที่กลุ่มเกษตรกรผลิตสินค้าออกจำหน่ายก็มีจุดอ่อนด้านคุณภาพ ที่ได้รับการท้วงติงจากลูกค้าว่า ถุงมือใส่แล้วไม่นุ่ม ทางทีมนักวิจัยของ วว. ก็ได้ปรับปรุงสูตรน้ำยางใหม่ จนได้ผลิตภัณฑ์ถุงมือผ้าเคลือบยางที่มีคุณภาพดี สวมใส่สบาย เป็นที่ยอมรับของลูกค้าทั่วไป

ในอนาคต กยท.และวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี วางแผนพัฒนานวัตกรรมการแปรรูป “ยางแห้ง เป็นหนัง

เทียม” โดยนวัตกรรมดังกล่าว จะสามารถแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่มยางพาราได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์กระเป๋าสาน เข็มขัด และผลิตภัณฑ์อื่นๆ อีกมากมายในอนาคต

หากผู้อ่านท่านใดสนใจอยากเรียนรู้เรื่องการผลิตถุงมือผ้าเคลือบยาง สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกับคุณวีระพัฒน์ ได้ที่เบอร์โทร. 09-2249-0380 และ 077-341128 ได้ในวันและเวลาราชการ

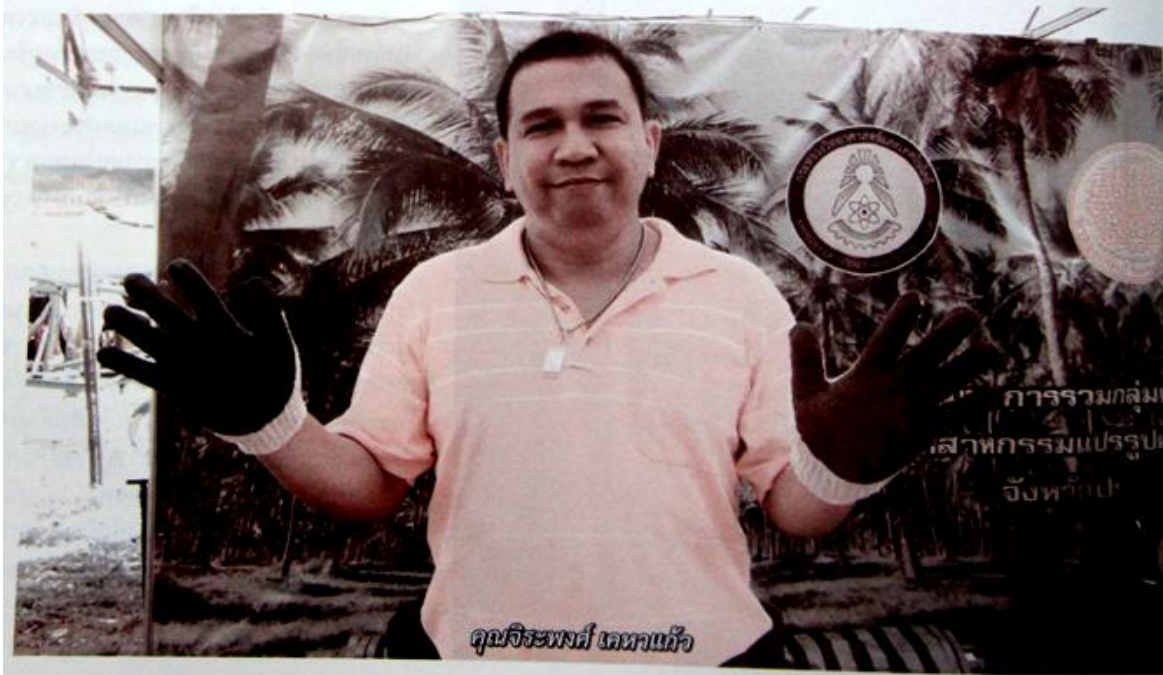
วิสาหกิจชุมชนชาวสวนยางบ้านในสวน

ท่าน **คุณจิระพงษ์ เกหาแก้ว** แกนนำกลุ่มวิสาหกิจชุมชนชาวสวนยางบ้านในสวน เลขที่ 318 หมู่ 17 บ้านสวนกล้วย ต.บ้านล้อง อ.เวียงสระ จ.สุราษฎร์ธานี โทร. 089-921-1059 คุณจิระพงษ์ เล่าให้นิตยสารยางไทยฟังว่า ปัญหาราคายางพาราตกต่ำทำให้เกษตรกรชาวสวนยางในท้องถิ่นมองหาช่องทางสร้างรายได้เพิ่ม โดยเริ่มจากการรวมตัวกันของชาวสวนยางในท้องถิ่นจำนวน 30 ราย ในลักษณะกลุ่มวิสาหกิจชุมชนชาวสวนยางบ้านในสวน ภายใต้การนำของคุณสมเกียรติ จำปาตง หัวหน้ากลุ่มฯ ได้นำทีมสมาชิกแสวงหาองค์ความรู้ เพื่อจะเพิ่มมูลค่าให้กับน้ำยาง

นับเป็นความโชคดี ที่ทางกลุ่มฯ ได้รับการสนับสนุนองค์ความรู้จาก สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอบ้านนาสาร (สทย.อ.บ้านนาสาร) หรือ กยท.

และ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย และวิทยาลัยเทคนิค สุราษฎร์ธานี มาร่วมถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องการผลิต “ถุงมือผ้าเคลือบยาง” โดยนำน้ำยางข้นมาเคลือบติดกับถุงมือผ้า ช่วยเพิ่มมูลค่าให้น้ำยางสดได้หลายเท่าตัว

คุณจิระพงษ์ เกหาแก้ว

กยท.ได้ส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางได้รวมกลุ่มเป็นเครือข่าย (Cluster) เพื่อเป็นฐานการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ยกระดับความสามารถด้านการผลิต รวมถึงเชื่อมโยงธุรกิจของผู้ประกอบการในลักษณะเครือข่าย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ขั้นตอนการผลิตถุงมือผ้าเคลือบยางเริ่มจาก นำถุงมือผ้ามาใส่ในแบบไม้รูปมือ ก่อนนำไปชุบด้วยสารเคลือบ เพื่อช่วยให้น้ำยางจับตัวติดกับผ้าได้ดี หลังจากนั้นนำถุงมือผ้าไปวางผึ่งให้แห้ง ขั้นตอนต่อไป คนงานจะเตรียมน้ำยางสำหรับเคลือบถุงมือโดยใช้ น้ำยางสดผสมกับสารเคมี เพื่อให้ น้ำยางมีความยืดหยุ่น แข็งแรง พร้อมผสมสีสังเคราะห์ลงไปเพื่อเพิ่มความสวยงาม คนงานจะนำถุงมือผ้าจุ่มลงไป ในน้ำยางที่เตรียมไว้ หลังจากนั้นจะนำถุงมือผ้าเคลือบยาง เข้าตู้อบที่ระดับอุณหภูมิ 80 - 100 องศาเซลเซียส ใช้เวลาอบประมาณ 4 ชั่วโมง จึงได้ถุงมือเคลือบยางที่มีคุณภาพดีตามที่ตลาดต้องการ

สินค้าถุงมือผ้าเคลือบยางของกลุ่มฯ มีลักษณะพิเศษ คือ สวมใส่กระชับมือ มีความหนาทนทานต่อการฉีกขาด ทนความร้อนและความเย็น ป้องกันสิ่งได้เป็นอย่างดี ป้องกันการบาดเจ็บจากของมีคม จำหน่ายในราคาขยับอเมเยอร์เพียงคู่ละ 25-35 บาทเท่านั้น สินค้าของเรามีคุณภาพดี เหมาะกับการใช้งานทุกชนิด ทั้งการเกษตร ทำนา ทำสวน ทำไร่ หรือใช้สำหรับงานก่อสร้าง งานประมง และภาคอุตสาหกรรม เช่น งานกระจก งานแก้ว งานโลหะ ฯลฯ จากความพยายามของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนชาว

สวนยางบ้านโนสวนในการปรับตัวสู่วิกฤตราคายางตกต่ำ เมื่อพวกเขา นำน้ำยางชั้นราคาถูกมาแปรรูปเป็นถุงมือผ้าเคลือบยาง สามารถเพิ่มมูลค่าได้ถึง 3 เท่า หากขายส่งให้พ่อค้านำไปขายต่อ จะสร้างมูลค่าเพิ่มได้ 6 เท่าตัว หากพวกเขาผลิตเอง ขายเอง จะมีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น เป็น 9 เท่าตัว ทำให้กลุ่มฯ เกิดแรงฮึดที่จะพัฒนาตลาดด้วยตัวเอง

ปัจจุบัน คุณจิระพงศ์ ทำหน้าที่ดูแลด้านการตลาด นำสินค้าออกจำหน่ายในงานแสดงสินค้าต่างๆ ทั่วประเทศ ก็ได้รับกระแสการตอบรับที่ดี แดงมียอดสั่งซื้อเข้ามาอย่างต่อเนื่อง จนผลิตไม่ทันกับความต้องการของตลาด ช่วยสร้างขวัญกำลังใจให้กับพวกเราเป็นอย่างมาก

คุณจิระพงศ์ บอกว่า ที่ผ่านมา การดำเนินงานของกลุ่มฯ เจออุปสรรคในเรื่องการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนและอุปกรณ์การผลิตที่ยังไม่ได้มาตรฐาน ทำให้ผลิตสินค้าได้ล่าช้า อย่างไรก็ตาม กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ เตรียมสนับสนุนก่อสร้างตู้อบยางที่มีขนาดใหญ่กว่าเดิม ซึ่งจะช่วยเพิ่มกำลังการผลิต ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในอนาคต หากใครสนใจอยากสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ของกลุ่มฯ แห่งนี้สามารถติดต่อคุณจิระพงศ์ได้ตามที่อยู่และเบอร์โทร.ข้างต้น **๕**

ชุมนุมสหกรณ์ระยอง ลงนามซื้อยางน้ำยาง กับ บ.จำกัดในถ้ำน้ำนางพัน ตัดปัญหาพ่อค้าคนกลาง

ผู้ว่าราชการจังหวัดระยองหนุนชุมนุมสหกรณ์จังหวัดระยอง พนัก 13 เครื่องข่าย ร่วมทำบันทึกข้อตกลงซื้อ-ขายน้ำยางกับบริษัท ไทยรับเบอร์ลาคัทช์คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ผู้ผลิตน้ำยางข้นอันดับ 1 ของประเทศ ซึ่งเป็นโครงการนำร่องช่วยแก้ปัญหาการค้ายางพาราตกต่ำ ถือเป็นครั้งแรกของเมืองไทยที่เกษตรกรกับโรงงานซื้อขายกันโดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง

เมื่อเร็วๆ นี้ นายสมศักดิ์ สุวรรณสุจริต ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง ร่วมจับมือเดินหน้าเป็นสักขีพยานในการทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการซื้อขายน้ำยาง ระหว่าง บริษัท ไทยรับเบอร์ลาคัทช์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน หรือ "TRUBB" กับ ชุมชนสหกรณ์ระยอง จำกัด หรือ "ชสจ.ระยอง" และเครือข่าย ณ โรงแรมโกลเด้นซิตี ระยอง โดยมี นายวราเทพ วัฒนสุทธิกุล กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ไทยรับเบอร์ลาคัทช์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน กับนายเจลา จิมพู ประธานกรรมการชุมนุมสหกรณ์จังหวัดระยอง จำกัด เป็นผู้ลงนาม และในการลงนามครั้งนี้มี นายเสนอ ชูจันทร์ รองอธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และนายอุทัย สอนหลักทรัพย์ ประธานสภาเครือข่ายยางและสถาบันเกษตรกรยางพาราแห่งประเทศไทย

ไทย ตลอดจนเครือข่ายสหกรณ์จังหวัดระยอง ร่วมจับมือเดินหน้าเป็นสักขีพยานในครั้งนี้ด้วย

นายสมศักดิ์ สุวรรณสุจริต ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง เปิดเผยกับนิตยสารยางไทยว่า ยางพารานับเป็น

พืชเศรษฐกิจที่ทางจังหวัดระยองให้ความสำคัญ ถือเป็นรายได้ของเกษตรกรกลุ่มใหญ่ ที่ผ่านมาราคายางตกต่ำ ซึ่งมีปัจจัยมากมายที่รัฐบาลกำลังหาทางแก้ไข ปัญหา ในขณะที่ด้วยกันจังหวัดระยองไม่ได้ตั้งใจ ไม่ได้รอเพียงความช่วยเหลือภาครัฐอย่างเดียว ได้มีองค์กรที่พยายามช่วยเหลือเกษตรกรของตัวเอง เพื่อระบายผลผลิตในรูปแบบต่างๆ ทั้งการแปรรูปยางแท่ง ยางแผ่นรมควัน โดยอาศัยกลไกของรัฐบาลในรูปแบบ “ประชารัฐ” เพื่อเกิดความร่วมมือระหว่างรัฐ รัฐวิสาหกิจ เอกชน ภาคประชาชน และสถาบันเกษตรกร ซึ่ง จ.ระยองเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพด้านพื้นที่แหล่งวัตถุดิบยาง มีโรงงานในพื้นที่กว่า 2,000 โรงที่ใช้ยางเป็นวัตถุดิบ รวมทั้งมีบริษัทผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ยางในรูปแบบต่างๆ น่าจะเป็นช่องทางระบายผลผลิตยางพารา

ดังนั้นความร่วมมือในการทำ MOU ครั้งนี้ ถือว่าเป็นการแก้ไขปัญหายาง ซึ่งจะสำเร็จลงได้จำเป็นต้องอาศัยการรวมกลุ่มของพี่น้องเกษตรกรในพื้นที่ พร้อมๆ กับน้อมนำแนวทางพระราชดำริขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในเรื่องการรวมกันซื้อ รวมกันขาย รวมกันผลิต และรวมกันจำหน่ายในรูปแบบสหกรณ์ เกิดความสามัคคี ทำให้บริษัทมารับซื้อโดยตรงจากเกษตรกรโดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง จึงเชื่อมั่นว่าน่าจะเป็นรูปแบบการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน

ด้าน นายวรเทพ วงศ์สุทธิกุล กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ไทยรับเบอร์ลาคีเคิลส์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน เปิดเผยว่า ประเทศไทยถือว่าส่งออกน้ำยางชั้นมากที่สุดในโลก ที่ผ่านมา บริษัทได้ทำธุรกิจ

รับซื้อน้ำยางชั้นที่จ.ระยองมาตั้งแต่ปี 2515 มีความผูกพันกับพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางอย่างมาก และรู้สึกภูมิใจที่วันนี้ได้มีการทำ MOU กับเกษตรกรโดยตรง ซึ่งในอดีตการซื้อขายโดยตรงกับเกษตรกรเป็นเรื่องยากมาก เนื่องจากเกษตรกรไม่เข้าใจในระบบ จึงไม่ยอมขายให้โรงงานโดยตรง ซึ่งที่ผ่านมา บริษัทฯ ได้พยายามไปสร้างความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่องถึงวิธีการรับซื้อน้ำยางชั้นที่ต้องอาศัยใช้หลักการวัดเป็นค่า DRC หรือ ปริมาณเนื้อยางที่มีอยู่ในน้ำยาง ซึ่งปัจจุบันทั่วประเทศเมื่อรับซื้อกันจะวัดจากค่า DRC ทั้งหมด

ทั้งนี้ การให้เกษตรกรรวมกลุ่มกันเป็นสหกรณ์ และสร้างเครือข่าย รวมตัวกันขายน้ำยางสดได้ เราหารือกันมาเป็นเวลาสิบๆ ปี ซึ่งบริษัทมั่นใจว่าตรงนี้ จะเกิดผลดีกับเกษตรกรอย่างมาก เพราะไม่มีใครมาเก็บค่าตั้ง หรือไม่มีพ่อค้าคนกลาง เกษตรกรได้เงินเต็มเม็ดเต็มหน่วย รวมทั้งบริษัทฯ เองก็สามารถเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบโดยตรง ไม่ต้องเอาอนาคตไปผูกติดกับพ่อค้าคนกลาง บริษัทฯ จะให้ในราคาที่เป็นธรรม และสามารถรับซื้อแบบไม่จำกัด และจ่ายเงินสดให้ทันที แม้ว่าบริษัทอื่นสามารถให้ราคาที่ดีกว่า เกษตรกรก็สามารถขายให้ที่อื่นได้โดยไม่ปิดกันเหมือนกัน ถือเป็นโอกาสเปิดโอกาสเพิ่มทางเลือกให้กับเกษตรกรด้วย

ขณะที่ นายเจลา ฉิมพู ประธานกรรมการชุมนุมสหกรณ์จังหวัดระยอง จำกัด เปิดเผยว่า จากราคายางในปีนี้ซึ่งไม่ต่ำกว่าปีที่แล้ว ผมว่าหากราคายางยังสูงก็ไม่จำเป็นต้องมีการทำ MOU นี้ขึ้นมา หากพิจารณาจากข้อมูลแล้วพบว่า มีการใช้ยางในโลกนี้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ใน

ความร่วมมือในการทำ MOU ครั้งนี้ ถือว่าเป็นการแก้ไขปัญหาอย่าง ซึ่งจะสำเร็จลงได้ จำเป็นต้องอาศัยการรวมกลุ่มของพี่น้องเกษตรกรในพื้นที่ พร้อมๆ กับน้อมนำแนวทางพระราชดำริขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในเรื่องการรวมกันซื้อรวมกันขาย รวมกันผลิต และรวมกันจำหน่ายในรูปแบบสหกรณ์ เกิดความสามัคคี ทำให้บริษัทฯ รับซื้อโดยตรงจากเกษตรกรโดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง จึงเชื่อมั่นว่าน่าจะเป็นรูปแบบการแก้ไขปัญหายั่งยืน

ทุกๆ ปี ทางออกที่จะช่วยเกษตรกรได้ในวันนี้สำหรับการซื้อขายภายในประเทศไทยนั้น จำเป็นต้องยึดหลักการรวมกันซื้อ รวมกันขาย มานั่งพูดคุยกับผู้ประกอบการทุกคนทุกฝ่ายต้องมาจับมือช่วยกัน ทั้งนี้ การใช้กระบวนการสหกรณ์ นับเป็นก้าวแรกของการรวบรวมผลผลิต โดยเฉพาะในเรื่องยาง ต้องขอขอบคุณทุกคนทุกฝ่ายที่ได้มาช่วยกันในวันนี้

ทั้งนี้ ทางชุมนุมสหกรณ์จังหวัดระยอง มีหน้าที่เป็นผู้รวบรวมน้ำยางสดจากสมาชิกสหกรณ์ หรือเครือข่ายโดยการวางแผนจัดฯ และเป็นผู้หา DRC เพื่อยืนยันกับ DRC ของบริษัทดังกล่าวข้างต้นให้ตรงกันทั้งสองฝ่าย รวมทั้งทำหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบในการจ่ายเงินให้สมาชิกที่นำยางมาส่งให้ชุมนุมสหกรณ์ระยอง นอกจากนี้จะต้องเป็นผู้รวบรวมน้ำยางส่งและจัดรถขนส่งน้ำยางสดมายังจุดรวบรวมที่ตกลงกันได้ และจะต้องเป็นผู้ตกลงราคาน้ำยางกับบริษัทดังกล่าวโดยยึดราคาตลาดกลางทางราชการหรือราคาตลาดทั่วไปเป็นหลัก

นายอุทัย สอนหลักทรัพย์ ประธานสภาเครือข่ายยางและสถาบันเกษตรกรยางพาราแห่งประเทศไทย ยังได้กล่าวว่า การทำ MOU วันนี้นับเป็นประวัติศาสตร์ของประเทศไทยในการซื้อขายยางที่บริษัทได้มาซื้อขายยางโดยตรงกับเกษตรกร ซึ่ง จ.ระยองมีพื้นที่ปลูกยางมาก มีโรงงานรับซื้อ โรงงานแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ยางส่งออกมากมาย ถือว่าเป็นโอกาสดีของพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยาง จ.ระยองที่ได้มีการรวมตัวกัน และการทำข้อตกลงในรูปแบบประชารัฐ ซึ่งในอนาคตรัฐบาลน่าจะได้มีการวางยุทธศาสตร์ยางเพื่อให้เกิดเป็นนโยบายยางในการแก้ไขปัญหาระยะยาวต่อไป

สำหรับการทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการซื้อ-ขายน้ำยางครั้งนี้ นับเป็นการจับมือครั้งแรกที่บริษัทฯ ซื้อขายยางโดยตรงกับเกษตรกร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาราคายางพาราอย่างยั่งยืนของเกษตรกรชาวสวนยางในจังหวัดระยอง และจังหวัดใกล้เคียง และเพื่อเป็นการช่วยเหลือให้เกษตรกรชาวสวนยางขาย

นายอุทัย สอนหลักทรัพย์

ยางในราคาที่เป็นธรรม และการหาเปอร์เซ็นต์เนื้อยางแห้ง (DRC) ให้ตรงกับความเป็นจริง รวมทั้งเพื่อเป็นการรวมตัวเกษตรกรในการสร้างอำนาจต่อรองผู้ซื้อและผู้ขายในปริมาณน้ำยางและราคาที่เป็นธรรมกันทั้งสองฝ่าย และเพื่อให้เกษตรกรได้เรียนรู้ในระบบตลาดล่วงหน้าของตลาดโลก และราคาที่เป็นไปตามกลไกของตลาดโลกอีกด้วย

ต้องขอบคุณ บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน ซึ่งเป็นบริษัทแรกที่ได้ให้ความร่วมมือดังกล่าวเพื่อเป็นโครงการนำร่อง หรือที่เรียกว่า Pilot Project ถือเป็นครั้งแรกที่เกษตรกรกับโรงงานซื้อขายกันโดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง ทำให้เกิดความเป็นธรรม สามารถสร้างเสถียรภาพด้านราคาได้อย่างยั่งยืนตรงกับความเป็นจริงในตลาดเพิ่มมากขึ้น ซึ่งหากโครงการดังกล่าวสามารถเกิดผลดีเป็นที่พึงพอใจของทั้ง 2 ฝ่ายอย่างเป็นรูปธรรมแล้ว น่าจะนำรูปแบบดังกล่าวไปพัฒนาปรับให้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศไทยต่อไป **ย**

กระทรวงเกษตรฯ **ปรับแผนยางพารา** เร่งสำรวจสต็อกยางทั่วประเทศ.

เมื่อเร็วๆ นี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดย พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดนโยบายด้านยางพาราในปี 2559 โดยมอบหมายให้การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) เน้นดำเนินการ 3 ด้าน ประกอบด้วย 1.การกำหนดผลผลิตยางพารา และคุณภาพยางพารา 2.การแปรรูปยางพาราเพื่อเพิ่มมูลค่า 3.การสนับสนุนการใช้ยางภายในประเทศ

นอกจากนี้ยังรวมไปถึงนโยบายรอง โดยการส่งเสริมด้านอาชีพให้เกษตรกรชาวสวนยาง เช่น การปลูกพืชแซม/คลุมดิน การเลี้ยงสัตว์ วัตถุประสงค์เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร จากเมื่อปีที่แล้วกระทรวงเกษตรฯ ได้มีโครงการแก้ไขปัญหายางพาราภายใต้แนวทางพัฒนา ยางพาราทั้งระบบ 15 โครงการไปแล้ว ซึ่งจากนี้ กยท. จะต้องเร่งดำเนินการด้านรายละเอียด รวมทั้งการกำหนดแผนงานให้ชัดเจนอีกด้วย

ด้าน **ดร.ธีรช สุขสะอาด** ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) กล่าวเพิ่มเติมว่า กยท. เตรียมปรับแผนการดำเนินการเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงเกษตรฯ เช่น ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ได้ดำเนินโครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้เกษตรกร โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้แก่เกษตรกรเพื่อยกระดับประสิทธิภาพการปลูก กรีด เก็บ ให้ได้ผลผลิตและคุณภาพที่เพิ่มขึ้น เป้าหมายระยะ 3 ปี จำนวน 77,000 ราย ปัจจุบันได้ดำเนินการไปแล้วจำนวน 6,072 ราย ส่วนด้านการแปรรูปผลผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่ายางพารา สืบเนื่องจากมีความต้องการลดการขายยางพาราในรูปวัตถุดิบลง เพิ่มมูลค่าเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรมากขึ้น จึงมีโครงการเข้ามารองรับคือ “โครงการสนับสนุนสินเชื่อสถาบันเกษตรกรแปรรูปยางพารา” เพื่อขยายกำลังการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการแปรรูปเบื้องต้น โดยร่วมกับกรมส่งเสริมสหกรณ์ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ซึ่งปัจจุบันมีผู้ยื่นกู้จำนวน 209 ราย ได้รับอนุมัติจากธ.ก.ส.แล้วจำนวน 95 ราย วงเงิน 490 ล้านบาท นอกจากนี้ ปัจจุบัน กยท. ได้ศึกษาแนวทางโรงอัดแห้งประชารัฐเพิ่มเติม เพื่อสนับสนุนโรงอัดแห้งในระดับชุมชนมากขึ้น

สำหรับมาตรการเพิ่มการใช้ยางภายในประเทศ จากโครงการส่งเสริมการใช้ยางในหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมให้มีการใช้ยางภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง มีการสรุปความต้องการใช้ยางในปี 2559 จำนวน 60,000 ตัน ส่วนปี 2560 มีหน่วยงานเสนอความต้องการใช้ยางเข้ามาขณะนี้ 30,000 ตัน ซึ่งปัจจุบันยางในสต็อก กยท. มี 2,000 กว่าตัน กำลังดำเนินการจัดส่งให้หน่วยงานที่ยื่นใบสั่งซื้อเข้ามา

ส่วนนโยบายรอง ด้านการส่งเสริมอาชีพให้เกษตรกรประกอบอาชีพเสริม ได้เร่งดำเนินการ “โครงการผลิต

ดร.ธีรช สุขสะอาด

“ขณะนี้ฤดูเปิดกรีดยางในปีนี้ได้เริ่มต้นแล้ว กยท. จำเป็นจะต้องรู้สต็อกยางเก่าที่มีอยู่ทั้งหมด เพื่อที่จะบริหารสต็อกยางเก่าไม่ให้กระทบต่อยางใหม่ที่กำลังจะออกสู่ตลาด โดยมอบหมาย กยท.จังหวัดแต่ละจังหวัดตรวจสอบให้แล้วเสร็จทั้งปริมาณและคุณภาพยาง”

เพื่อเสริมรายได้ในสวนยางตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งแผนการดำเนินงานในปี 2559 ได้เข้าไปส่งเสริมการปลูกพืชแซม และพืชคลุมดินในสวนยางพาราบนพื้นที่เป้าหมาย 80,000 ไร่ ปัจจุบันดำเนินการปลูกพืชแซมแล้วจำนวน 8,900 ไร่ และพืชคลุมดินจำนวน 2,800 ไร่

ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) เพิ่มเติมว่า ขณะนี้ได้สั่งให้หน่วยงานในสังกัด กยท. ทุกหน่วยงานตรวจสอบทรัพย์สินที่มีอยู่ทั้งหมดโดยเฉพาะสต็อกยางในจังหวัดต่างๆ ว่า มีจำนวนที่แท้จริงเท่าไร พร้อมทั้งให้มีการสุ่มตรวจสอบคุณภาพของยางทุกโคกที่ตั้งเก็บด้วย เพราะต้องการรู้ว่า ยางคุณภาพดี และยางที่เสียแล้วมีจำนวนเท่าไร จะได้นำมาใช้ในการบริหารจัดการสต็อกยางให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

“ขณะนี้ฤดูเปิดกรีดยางในปีนี้ได้เริ่มต้นแล้ว กยท. จำเป็นจะต้องรู้สต็อกยางเก่าที่มีอยู่ทั้งหมด เพื่อที่จะบริหารสต็อกยางเก่าไม่ให้กระทบต่อยางใหม่ที่กำลังจะออกสู่ตลาด โดยมอบหมาย กยท.จังหวัดแต่ละจังหวัดตรวจสอบให้แล้วเสร็จทั้งปริมาณและคุณภาพยาง”

ดร.ธีธัช กล่าวต่อว่า สำหรับสถานการณ์ราคายางขณะนี้ ยางแผ่นรมควันชั้น 3 อยู่ประมาณ 60 บาทต่อกิโลกรัม และมีแนวโน้มทรงตัว เนื่องจากปริมาณความต้องการใช้ยางกับปริมาณผลผลิตใกล้เคียงกัน และเป็นราคาที่พึงพอใจทั้งเกษตรกร ผู้รับซื้อ และผู้แปรรูป ซึ่ง

ส่วนหนึ่งมาจากมาตรการของรัฐ โดยเฉพาะโครงการส่งเสริมการใช้ยางในหน่วยงานภาครัฐที่รัฐบาลตั้งเป้ารับซื้อประมาณ 80,000-100,000 ตัน ในราคาซื้อหน้าตลาดในช่วงนั้นคือโลกรัมละ 45 บาท และได้ตั้งงบประมาณในการรับซื้อไว้ทั้งสิ้น 5,000 ล้านบาท แต่ปรากฏว่า ใช้งบประมาณไปเพียง 120 ล้านบาท ราคายางได้เพิ่มสูงขึ้นเป็นกิโลกรัมละ 60 บาทแล้ว ทำให้ไม่ต้องใช้เงินในการรับซื้อตามโครงการดังกล่าวอีกต่อไป

อย่างไรก็ตาม การกำหนดราคายางของไทยในปัจจุบัน ปัจจัยหลักยังขึ้นอยู่กับตลาดต่างประเทศเป็นผู้กำหนด และขึ้นกับภาวะเศรษฐกิจของโลกด้วย หากเศรษฐกิจโลกยังเป็นเช่นนี้ ราคายางไม่น่าจะเพิ่มขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบันมากนัก ดังนั้น ถ้าจะให้ราคายางมีเสถียรภาพที่มั่นคง จะต้องเพิ่มปริมาณการใช้ยางในประเทศ ลดการส่งออกวัตถุดิบ เพิ่มปริมาณการแปรรูป และส่งออกในรูปแบบผลิตภัณฑ์แทน

“ที่ผ่านมาผลผลิตยางของไทยมีประมาณปีละ 4.2 ล้านตัน นำไปแปรรูปใช้ในประเทศไทยและส่งออก 0.55 ล้านตัน แต่สร้างรายได้ถึง 270,000 ล้านบาท ขณะที่เหลืออีกร้อยละ 87 ส่งออกในรูปของยางดิบชนิดต่างๆ แต่มีมูลค่าน้อยกว่าคือ 250,000 ล้านบาท ดังนั้น กยท.ในฐานะที่เป็นองค์กรกลางที่รับผิดชอบดูแลบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบ จะต้องดำเนินการส่งเสริมให้มีการใช้ยางในประเทศ และส่งออกในรูปแบบผลิตภัณฑ์ต่างๆ มากขึ้น ซึ่งจะทำให้ราคายางมีเสถียรภาพตลอดจนยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางให้ดีขึ้น” ดร.ธีธัช กล่าว ๘

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจันทบุรี เปิดแปลงเรียนรู้ ปลูกพืชเสริมสวนยาง สร้างรายได้ตลอดปี

นายชลธิ์ นุ่มหนู วิชาการในตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจันทบุรี สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 6 กรมวิชาการเกษตร เปิดเผยว่า จากสถานการณ์ราคายางพาราตกต่ำ ส่งผลให้เกษตรกรที่พลิกผันจากสวนไม้ผลไปปลูกยางพาราเมื่อ 6-7 ปีก่อน กำลังตัดสินใจตัดโค่นสวนยางพาราเพื่อกลับมาทำสวนทุเรียน สวนลำไยและสวนเงาะตามเดิม โดยจะเหลือเพียงสวนยางพาราที่ไม่มีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการปลูกไม้ผลเท่านั้นที่เกษตรกรไม่มีทางเลือกต้องอดทนทำกินด้วยรายได้จากสวนยางพาราที่ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัวต่อไป

สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของชาวสวนยางนั้น นายสมชาย ชาญนรงค์กุล อธิบดีกรมวิชาการเกษตร ได้มอบหมายให้ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรของกรมวิชาการเกษตรที่เคยเป็นศูนย์วิจัยหรือสถานีทดลองอย่างมาก่อน จัดทำแปลงต้นแบบการปลูกพืชเสริมรายได้ในสวนยางพารา ให้เกษตรกรในพื้นที่ได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้แล้วใช้เป็นตัวอย่างในการประกอบอาชีพ สร้างรายได้เสริมทดแทนรายได้ที่หายไปจากราคายางพาราตกต่ำ เพื่อเพิ่มทางเลือกและสร้างโอกาสในการอยู่รอดให้มากขึ้น

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจันทบุรี อดีตเคยเป็นสถานีทดลองยางจันทบุรีมาก่อน จึงได้สนองนโยบายแก้ปัญหาให้กับชาวสวนยางในพื้นที่ภาคตะวันออก ด้วยการสร้างแปลงเรียนรู้การปลูกพืชเสริมรายได้ในสวนยางพาราขนาดพื้นที่ประมาณ 10 ไร่ แต่ข้อจำกัดของการปลูกพืชในสวนยางพารา คือ มีแสงแดดน้อย และแหล่งน้ำที่มีอยู่อย่างจำกัด ฉะนั้นการเลือกพืชที่จะมาปลูกเสริมรายได้ในสวนยางพารานั้นต้องเป็นพืชที่เจริญเติบโตและให้ผลผลิตได้ดีในสภาพร่มเงา มีศักยภาพทางการตลาดคือปลูกแล้วขายได้ ส่วนระบบน้ำต้องใช้เป็นระบบน้ำหยดที่มีประสิทธิภาพสูงและประหยัดน้ำมากที่สุด ซึ่งทางศูนย์วิจัยและพัฒนาการ

เกษตรจันทบุรี ได้พิจารณาคัดเลือกไม้ผลเศรษฐกิจหลายชนิดเป็นพืชหลัก เช่น มังคุด ลองกอง สลละสุมาลี โกโก้และกาแฟ เป็นต้น แต่ไม้ผลเหล่านี้ใช้ระยะเวลาปลูกหลายปีจึงจะให้ผลผลิต ฉะนั้น ในระยะแรกได้คัดเลือกพืชผัก สมุนไพร และไม้ดอกปลูกแบบผสมผสานไปก่อน ได้แก่ พริกไทย ตีปาลี เร่วหอม กระวาน ชิงแดง ดาหลา หน้วัว ผักกูด และกระชาย ที่สามารถเก็บผลผลิตจำหน่ายได้เร็วและตลาดมีความต้องการสูง

“การปลูกพืชแบบผสมผสานในสวนยางพารา จะทำให้เกษตรกรมีรายได้ตลอดทั้งปี แม้แต่ในช่วงฤดูฝนหรือช่วงที่ยางพาราผลัดใบไม่สามารถกรีดยางน้ำยางได้ แต่เกษตรกรจะยังคงมีรายได้จากพืชหลายชนิดที่ปลูกอยู่ในสวนยางมาทดแทน ทั้งนี้ แปลงเรียนรู้การปลูกพืชเสริมรายได้ในสวนยางของศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจันทบุรี ได้ทำเป็นตัวอย่าง พร้อมทั้งมีข้อมูลการเจริญเติบโต ผลผลิต ต้นทุนการผลิต และผลกำไรของแต่ละพืช ให้เกษตรกรตัดสินใจเลือกปลูกตามความต้องการ หากเกษตรกรชาวสวนยางสนใจ สามารถเข้ามาศึกษาเรียนรู้หรือสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ เบอร์โทรศัพท์ 039-460800, 081-9453326 หรือ E-mail : chan3@dcajn.th และที่ Facebook : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจันทบุรี (ทุ่งเพลง)” นายชลธิ์ กล่าวทิ้งท้าย

มทร.ศรีวิชัยแปรรูป 'ยางพารา' ทำ 'จานรองแก้ว' สร้างรายได้

ยางฯ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มทร.ศรีวิชัย กล่าวว่า ยางพาราเป็นวัสดุที่มีความยืดหยุ่นสูงทนทานเป็นฉนวนความร้อนเหมาะสมที่จะนำมาทำจานรองแก้วเพราะหล่นแล้วไม่

แตก ป้องกันความร้อนจากแก้วกาแฟ หรือแก้วน้ำร้อนได้ ถือสะดวก และไม่ลื่นมือ

“ต้นทุนในการผลิตโดยเฉลี่ยชิ้นละประมาณ 5 บาท ที่ผ่านมามีการตอบรับดี และมียอดการสั่งซื้ออย่างต่อเนื่อง อนาคตจะออกแบบจานรองแก้วจากยางพาราที่มีลวดลายสวยงาม แปลกใหม่ เพื่อวางจำหน่ายในร้านต่างๆ รวมถึงจำหน่ายทางออนไลน์ เพื่อขยายกลุ่มลูกค้า” นายอนุชิตกล่าว

สนใจสั่งซื้อ ติดต่ออนุชิต 08-2270-4367 หรือ 0-7577-3336-7 ต่อ120 ขยายปลีกชิ้นละ 15 บาท ซื้อมั้งแต่ 100 ชิ้นขึ้นไป ชิ้นละ 10 บาท

ปัจจุบัน “ยางพารา” มีราคาลดลงมาก ดังนั้น จึงมีการดัดแปลงนำยางพาราไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์สร้างรายได้ในรูปแบบอื่นๆ มากขึ้น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (มทร.)

ศรีวิชัย เป็นอีกหนึ่งหน่วยงานที่นำยางพารามาแปรรูปเป็นจานรองแก้ว เพื่อนักศึกษาในสาขาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ได้ฝึกปฏิบัติจริง รวมทั้งนำออกขายสร้างรายได้ด้วย

นายอนุชิต วิเชียรชม หัวหน้าสาขาเทคโนโลยี

จอมขวัญ ก่อประดิษฐ์ กับมะเดื่อฝรั่งที่ปลูกไว้บริเวณบ้าน

ไม้ผลบางชนิด เพียงแต่คัดเลือกสายพันธุ์ที่เหมาะสมเท่านั้น

“ฉันว่ามะเดื่อฝรั่งจัดเป็นผลไม้แปลกและหายาก คนที่ไม่เคยกินมะเดื่อฝรั่งทุกคนมักจะคิดว่าเป็นผลไม้ไม่อร่อย เนื่องจากยังติดกับภาพมะเดื่อพื้นบ้านหรือมะเดื่อป่าของในบ้านเรา ที่มีเตี้ยงและบางครั้งก็มีหนอน แต่มะเดื่อฝรั่งสดจัดเป็นผลไม้ที่รสชาติอร่อยมาก เป็นอาหารที่มีสรรพคุณทางสมุนไพรด้วย ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกว่ามีคุณค่าทางอาหารสูงมาก โดยเฉพาะปริมาณของธาตุแคลเซียม, ไม่มีธาตุโซเดียมที่เป็นสาเหตุของโรคความดันโลหิตสูง ข้อมูลบางตำราบอกว่า ถ้าบริโภคมะเดื่อฝรั่ง

คิดใหม่..ยุคราคาขายตกต่ำ

หลังจากที่ราคาขายพรวดร่วงต่ำต่อเนื่องมาหลายปี ทำให้ผู้ใหญ่บ้านสาววัย 31 ปี “จอมขวัญ ก่อประดิษฐ์” ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 6 ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี มองว่าหากหวังที่จะหารายได้จากการทำสวนยางพาราอย่างเดียว ครอบครัวยังเดือดร้อนแน่นอน จึงพยายามหาช่องทางใหม่ที่จะสร้างรายได้เพิ่ม ในที่สุด มองว่า “มะเดื่อฝรั่ง” หรือ พืช น่าจะเป็นทางเลือกที่ดีกว่า เพราะในประเทยังไม่แพร่หลาย ขณะที่ราคาบนห้างสรรพสินค้าแพงถึงก.ละ 1,000 บาท เธอจึงใช้พื้นที่ 1 ไร่ภายในบริเวณบ้านปลูกมะเดื่อฝรั่ง ปรากฏว่ารายได้งาม ทั้งเก็บผลและขายกิ่งขายแทบไม่ทัน

จอมขวัญ บอกว่า ที่เลือกปลูกมะเดื่อฝรั่ง เพราะศึกษาแล้วว่าน่าจะเป็นพืชเศรษฐกิจตัวใหม่ จึงขอสนับสนุนสายพันธุ์จากศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบลมะขามเตี้ย 3 สายพันธุ์ คือ บีทีเอ็ม6 (Btm6 สายพันธุ์ญี่ปุ่น) สายพันธุ์แบล็กแจ็ก (Blackjack) และสายพันธุ์แบล็กจินัว (Black-jenoa) ผลการทดลองปลูกปรากฏว่ากิ่งพันธุ์สามารถเจริญเติบโตไปได้ด้วยดีและให้ผลผลิตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแต่ละสายพันธุ์มีราคาแตกต่างกันไป แต่เกษตรกรทั่วไปนิยมปลูกสายพันธุ์บีทีเอ็ม6 เป็นสายพันธุ์เริ่มต้น โดยใช้เวลาปลูกประมาณ 6 เดือนก็ให้ผลผลิต

“ฉันมองว่ามะเดื่อฝรั่งน่าจะเป็นพืชเศรษฐกิจตัวใหม่ ปลูกเพียง 6 เดือน ให้ผลผลิตแล้ว หลังจากนั้นถ้าดูแลให้ดี จะให้ผลผลิตยาวนานบางสายพันธุ์ที่ศึกษามาจะอยู่ถึง 100 ปี แต่ต้องระวังโรคราสนิมและผลสุก เพราะมะเดื่อฝรั่งผลสุกจะอยู่ได้ไม่นาน หากขายไม่ทันต้องแปรรูปแห้ง ตอนนี้ผลมะเดื่อ

ปลูก ‘มะเดื่อฝรั่ง’ รายได้งาม

ฝรั่งอบแห้งที่วางขายกันในห้างสรรพสินค้า 1 กิโลกรัมมีประมาณ 7-8 ผล ราคาอยู่ที่ 299 บาท หรือ กิโลกรัมละประมาณ 1,000 บาท แต่ที่ฉันปลูกไม่เพียงพอกับความต้องการ เพราะมีลูกค้าสั่งจองกันล่วงหน้า” จอมขวัญ กล่าว

เธอบอกว่า ข้อดีของมะเดื่อฝรั่งอีกอย่างหนึ่งคือเกษตรกรยังสามารถต่อกิ่งเพาะชำขายพันธุ์จำหน่ายให้แก่ผู้ที่สนใจ อย่างที่สวนของเธอต่อกิ่งพันธุ์ขายแทบไม่ทัน ทำให้เธอมีรายได้เป็นอย่างดี ปัจจุบันขายในราคาตั้งแต่ 200-1,000 บาท ขึ้น

เป็นประจำจะช่วยป้องกันโรคนิวโมโต, ป้องกันโรคกระเพาะปัสสาวะอักเสบและยังช่วยฟอกตับและน้ำมดด้วย” จอมขวัญ กล่าว

นับเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของเกษตรกร ที่จะหาช่องทางสร้างรายได้ให้ครอบครัว เพราะมะเดื่อฝรั่งหรือพืช นั้น เป็นไม้ผลที่วางจำหน่ายในตลาดบน และราคายังสูงอยู่

● สุวรรณิ บัณฑิตศักดิ์ ●

การขายพันธุ์ด้วยการตอน

อยู่กับสายพันธุ์แต่ละชนิดของมะเดื่อฝรั่งด้วย อย่างที่สวนของเธอตอนกิ่งมาแล้ว 9 เดือนสามารถขายกิ่งพันธุ์ออกมาได้จำนวนมาก โดยสมาชิกนำไปปลูก

เสริมกับสวนยางพาราและปาล์มน้ำมันได้ จึงมองว่ามะเดื่อฝรั่งเป็นพืชเศรษฐกิจตัวใหม่ที่มีอนาคตไกล สามารถสร้างรายได้เป็นเงินล้านได้ไม่ยากนัก สำหรับข้อดีของมะเดื่อฝรั่ง เป็นผลไม้ที่ให้ผลผลิตเร็ว ไม่พบปัญหาเรื่องไม่ออกดอกติดผล เหมือนกับ

วัดเสื่อยื่อที่ดิน แฉยื่นเอกสารแค่ 800 ไร่ ร้องสปก.ยึดเวลาขีด วิทยาลัยบุรีรัมย์ได้ ปิดสับ 871 ไร่มิชอบ

ความคืบหน้ากรณี พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้า คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) มีคำสั่งที่ 36/2559 เรื่อง มาตรการ

▶▶▶ ต่อ : สปก. -หน้า 7

สปก.

แก้ปัญหาครอบครองที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรมโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อาศัยอำนาจตามมาตรา 44 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับชั่วคราว 2557 สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) เดินทางตรวจสอบและเรียกคืนพื้นที่ทั่วประเทศที่ครอบครองมิชอบอย่างต่อเนื่อง โดยเปิดโอกาสให้ผู้ครอบครองที่ดินตามประกาศนำเอกสารครอบครองมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ภายใน 15 วัน

เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม นายศิริ หวังบุญเกิด ไวยาวัจกร ที่ได้รับมอบอำนาจจากพระวิสุทธิสารเถร หรือหลวงตามหาบัว เจ้าอาวาสวัดป่าหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน และประธานมูลนิธิวัดป่าหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน หรือวัดเสื่อยื่อ หมู่ 5 ต.สิงห์ อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี พร้อมนายสายหยุด เพ็งบุญชู ทนายความ นำหลักฐานเป็นใบภานียำรุ่งทองที่ (ก.บ.ท.5) มามอบให้เจ้าหน้าที่ปฏิรูปที่ดินกาญจนบุรี (ส.ป.ก.กาญจนบุรี) เพื่อพิสูจน์สิทธิการครอบครองที่ดินทั้งของวัดและมูลนิธิ เนื้อที่ 1,042 ไร่ ที่กำลังจะถูกส.ป.ก.ยึดคืน

โดย นายศิริกล่าวว่า หลังส.ป.ก.กาญจนบุรี นำประกาศหน้าแปลงแสดงกรรมสิทธิ์ ส.ป.ก.ไปติดหน้าวัด ทางวัดและมูลนิธิก็ไม่ได้มีงนอนใจพยายามรวบรวมเอกสารที่มีอยู่ทั้งหมดมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ ส.ป.ก.อย่างต่อเนื่อง และนำเอกสารครอบครอง

ที่ดินเป็นใบก.บ.ท.5จำนวน 28 แปลง รวมเนื้อที่ประมาณ 800 ไร่ มายื่นให้ ส.ป.ก.กาญจนบุรี ไปตรวจสอบ แต่ยังไม่ครบจำนวนพื้นที่ เพราะที่ดินบางส่วนทางวัด ได้มาจากการถวายของลูกศิษย์หลายคน ตั้งแต่ 20 ปีที่แล้ว ตนไม่ทราบว่ามีใครบ้าง ต้องตามหาชาวบ้านที่เคยทำงานอยู่ที่วัด มาสอบถามว่าที่ดินที่เหลือใครเป็นผู้ถวายให้ จะได้ขอเอกสารสิทธิที่มีอยู่มาส่งมอบให้ส.ป.ก.กาญจนบุรี เพื่อพิสูจน์สิทธิครอบครอง ทั้งนี้ อยากขอให้ส.ป.ก.กาญจนบุรี ขยายเวลาให้วัดออกไปอีก จะได้เร่งรวบรวมเอกสารที่เหลือจนกว่าจะครบจำนวนพื้นที่ด้วย

ด้านนายวัชรินทร์ วากระมนนท์ ปฏิรูปที่ดินกาญจนบุรี เผยว่า การที่วัดนำเอกสารการครอบครองที่ดินมายื่นแสดงสิทธิถือเป็นเรื่องดี ส่วนเงื่อนไขหรือกรอบระยะเวลาที่เปิดโอกาสให้ผู้ครอบครองที่ดิน ทั้ง 15 แปลง คงต้องดำเนินการไปตามคำสั่ง คสช.ที่ 36/2559

ขณะที่นายชัยพลฤกษ์ เสรีรักษ์ เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (เลขาธิการ กกอ.) กล่าวถึงกรณีส.ป.ก.บุรีรัมย์ เข้าติดประกาศตามคำสั่ง คสช. ในที่ดินไร่ฝึกนักศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีบุรีรัมย์ 871 ไร่ หลังตรวจพบว่าครอบครองที่ดินดังกล่าวมิชอบและจะขอยึดคืนว่า ผู้บริหารวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีบุรีรัมย์รายงานให้ตนทราบแล้วว่าที่ดินดังกล่าวได้มาก่อนที่ส.ป.ก.บุรีรัมย์ จะประกาศเป็นเขตส.ป.ก. และจะนำเอกสารหลัก

ฐานไปยื่นชี้แจงความถูกต้องต่อปฏิรูปที่ดิน จ.บุรีรัมย์ ตามกำหนด คงไม่มีปัญหาหรือผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของวิทยาลัย

ความคืบหน้าการแก้ปัญหาครอบครอง และใช้ประโยชน์ที่ดินป่าภูทับเบิกใน ต.วังบาล และ ต.บ้านเนิน อ.หล่มเก่า จ.เพชรบูรณ์ โดยให้เจ้าของรีสอร์ท 19 แห่ง ที่ถูกศาลพิพากษา สั่งรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง ภายใน 30 วัน ก่อนครบกำหนดวันที่ 8 สิงหาคม ปรากฏว่า รีสอร์ทที่ไม่มีชื่อของนายกาธร พลรัตน์ ที่หมู่ 8 ต.บ้านเนิน เพียง 1 ราย ที่ยอมรับรื้อถอน สิ่งปลูกสร้างเป็นบ้านพัก 5 หลัง ส่วนที่เหลืออีก 18 แห่ง ยังไม่ดำเนินการ

ในเรื่องนี้ นายบัณฑิตย์ เทวีทิวารักษ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวว่า เป็นเรื่องดีและตัวอย่างที่ดีที่รีสอร์ทดังกล่าว ปฏิบัติตามคำสั่ง ส่วนที่ยังไม่ได้ดำเนินการ ออกราคาขอความร่วมมือให้ดำเนินการด้วยตัวเอง เพราะวัสดุที่รื้อไปแล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้ นอกจากนี้ 19 รายนี้ แล้วยังมีรายอื่นที่ต้องดำเนินการเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อครบกำหนดถ้า 19 รายดังกล่าวไม่ดำเนินการ จะมีหนังสือแจ้งไปอีกว่า คณะเจ้าหน้าที่จะเข้าไปรื้อถอนวันใด ยืนยันจะทำการละมุนละม่อม ส่วนผู้ประกอบการที่เป็นชาวเขาในพื้นที่ซึ่งมี หุตุก่อสร้างโดยอ้างว่าเป็นคนในพื้นที่จึงมี สิทธิได้นั้น จะตรวจสอบแม้เจ้าหน้าที่ยังไม่ ได้จดหรือปิดแจ้งคำสั่งก็ตาม แต่อย่าลืมว่า คำสั่ง คสช.ที่ 35/2559 ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ ดำเนินการได้ ถ้ามีการก่อสร้างอะไรต่าง ๆ

เพื่อแสวงหาผลประโยชน์นับภูทับเบิก เวลาขึ้นขอให้ระงับไว้ทั้งหมด

รายงานระบุว่า ก่อนหน้านั้น อ.หล่มเก่า เชิญเจ้าของหรือผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นชาวเขา ในพื้นที่มาแจ้งเตือนให้ระงับการก่อสร้าง อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างไว้ก่อน ตามคำสั่ง คสช.ที่ 35/2559 แต่มีบางคนยังดื้อแพ่ง

กระทั่งล่าสุดนายชาญ ศรีศรีวิชัย นายอำเภอหล่มเก่า มีคำสั่งให้คณะผู้ช่วย เจ้าหน้าที่เตรียมเข้าตรวจสอบ พร้อมให้นำคำสั่งแจ้งให้รื้อถอนภายใน 30 วัน ไปปิดประกาศแจ้ง

วันเดียวกัน จ.ส.อ.บุญเจือ เพชรยังพล

ทหารหัวหน้าชุดปฏิบัติการป่าไม้ จก.ร.25 นำกำลังเจ้าหน้าที่หน่วยป้องกันรักษาป่าที่ ร.น.2 (ราชกรูด) เจ้าหน้าที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าควนแม่ยายหม่อน และตำรวจชด.ที่ 414 ชุมพร เข้าตรวจยึดผืนป่าสงวนแห่งชาติน้ำตกหงาว เขตรอยต่อ หมู่ 8 ต.บ้านนา อ.กะเปอร์ จ.ระนอง และหมู่ 7 บ้านในมุก ต.ปากทรง อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร เนื้อที่ 2 แปลง รวม 50 ไร่ หลังรับแจ้งจากชาวบ้านว่ามีการลักลอบปลูกยางพารา ปาล์ม น้ำมัน กาแฟ และทุเรียนไว้เต็มพื้นที่ แต่ไม่พบผู้บุกรุก เพราะไหวตัวหนีไปได้ เจ้าหน้าที่จึงแจ้งผู้ใหญ่บ้านให้แจ้งผู้ครอบครองพื้นที่หรือถอนสิ่งปลูกสร้างและพืชที่ปลูกไว้ ถ้าไม่มีใครมาแสดงตัวเป็นเจ้าของภายใน 15 วัน จะดำเนินการรื้อต่อไป

ที่ จ.อุตรดิตถ์ ซึ่งมีปัญหาบุกรุกพื้นที่ บึงกะโล่ ต.ป่าเช่า-ต.กึ่งตะเภา แหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตรนายสมศักดิ์ หอมเพียร กำนันต.ป่าเช่า อ.เมืองอุตรดิตถ์ เปิดเผยว่า จากการสำรวจพบมีผู้บุกรุกรวม 122 ราย ในจำนวนนี้เป็นผู้ที่พยายามยื่นขอเอกสารสิทธิ 65 ราย ผู้สมควรได้รับการจัดสรรที่ดิน ส.ป.ก. เพราะฐานะยากจน 7 ราย และคนนอกพื้นที่ 2 ตำบลอีก 50 ราย กลุ่มคนเหล่านี้เห็นว่าส่วนราชการบุกรุกเข้าทำประโยชน์ในบึงกะโล่ได้ก็เข้าไปยึดครองทั้งใน ส่วนของบึงและโดยรอบ ซึ่งเป็นส่วนที่เหลือจากพื้นที่ใช้ประโยชน์ของส่วนราชการ ทั้งนี้ สิ่งที่ส.ป.ก.อุตรดิตถ์ ต้องเร่งทำคือ สำรวจแนวเขตที่ถูกต้องของบึงกะโล่ให้ชัดเจน ซึ่งทำไม่ยาก เพราะบริเวณโดยรอบเป็นที่ดินของประชาชนที่มีโฉนด เมื่อนำโฉนดของประชาชนมาเทียบก็จะกำหนดได้ทันทีว่า

แนวเขตที่แท้จริงของบึงกะโล่อยู่จุดไหน

รายงานข่าวแจ้งว่า ก่อนหน้านี้ ชาวบ้านต่างออกมาคัดค้านการแจกและจัดสรรเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.ให้กลุ่มนายทุนที่เข้าไปบุกรุกบึงกะโล่จนทำให้ ส.ป.ก.อุตรดิตถ์ ไม่จัดสรรให้นายทุน และญาตินักการเมือง 65 ราย ก่อนที่กลุ่มนายทุนและญาตินักการเมืองจะมาพบพร้อมเสนองิน 20,000 บาท-โซฟา 1 ชุด เพื่อให้ยุติการคัดค้านเรื่องดังกล่าว